

özgür gelecek

1 - 15 ARALIK 1994 SAYI: 40 FİYATI: 20.000 TL (KDV DAHİL)

ANALAR, GÖZALTINDA KAYIPLARI
LANETLEDİ
SAYFA 4
DERSİM PROTESTOCULARI TAHLİYE OLDU
SAYFA 5
AYTAÇ DURAK, İŞÇİ KIYIMINI SÜRDÜRÜYOR
SAYFA 8
KUNDURA İŞÇİSİ HAKKINI ARAMAYI
ÖĞRENİYOR
SAYFA 8
DERİ İŞÇİLERİ ZONGULDAK'I SELAMLADI
SAYFA 10
SİYASİ ÇALIŞMADA ÜRETKENLİK VE
CANSIZLIK BAĞLAMINDA DEVRİMCİ
YÖNTEM
SAYFA 12-13
DÜZEN ÇARKLARI İÇERİSİNDE BİR "ADIL
DÜZEN"
SAYFA 19
CİNSEL ŞİDDET, SÖMÜRÜ SİSTEMİNİN
ÜRÜNÜDÜR
SAYFA 21

İşçiler Türk-İş'e rağmen alanlardaydı!

■ 1995 yılı bütçe kanun tasarısı TBMM Bütçe Komisyonu'nda işçilerin aleyhine kararlar alma temelinde görüşüldüğü sırada, işçiler bu tasarının geri çekilmesi için Türkiye'nin birçok bölgesinde kitlesel protesto gösterileri gerçekleştirdi.

■ Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral, TBMM'ye yönelen yürüyüşü engellemek isteyince, işçiler tarafından yuhalamalar ve taşlamalar eşliğinde protesto edildi.

■ Bayram Meral, işçilerin öfkesi karşısında çareyi polislere sığınmakta buldu.

İşçilerin yoğun öfkesi karşısında polislere sığınan Bayram Meral, daha sonra konuşmak için alan bulamayınca ağaca çıkarak işçileri uzlaşmaya çağırdı.

Sayfa 8

Ocaklardan alanlara öfke seli

■ Zonguldak halkında arkasına alan, maden işçileri 23 kasım günü, hayatı 4 saat boyunca durdurdu. Saat 10: 30'da maden anıtı önünde toplanan onbinlerce insan, miting alanını sloganlar ve pankartlarla doldurdu.

■ Halk, ocakları kapattırmayacağını, gerekirse 1991'de olduğu gibi yine Ankara'ya yürüyeceklerini belirtti. Eylemde genç, yaşlı, kadın, erkek, memur, işçi, esnaf her kesimden insan vardı.

Sayfa 5

Avukatlardan sessiz yürüyüş

■ Yurtsever avukatlardan Medet Serhat'ın katledilmesi, İstanbul Barosu'na üye meslektaşları tarafından protesto edildi. Yaklaşık 150 avukat, adliyeden valiliğe kadar yürüdü

Sayfa 22

DDY işçileri: "Zafer emekçilerin olacak"

■ Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası'nda örgütlü yüzlerce demir yolu çalışanı, Haydarpaşa Tren Garı önünde bir basın açıklaması yaptı. Bir süre Kadıköy İskelesi'ne doğru yürüyen emekçiler, daha sonra toplu viziteye çıktılar.

Sayfa 14

Sayfa 7

PTT Çalışanlarından grev

■ PTT çalışanları Adana, Bursa ve İzmir'de gerçekleştirdikleri protesto eylemliliklerinde özelleştirmenin durdurulması, toplu sözleşme ve grev hakkı tanınması taleplerini hayati 1 hafta felce uğratarak dile getirdiler.

Sayfa 9

KÇSP Bölge Kurultayı yapıldı

■ Kamu çalışanları İstanbul Şubeler Platformu Bölge Kurultayı'nı yaptı. Kamu emekçilerinin bugünkü eylemsellikleri üzerine oturtulan kurultay da kamu sendikalarının yaşadığı durgunluğa çözüm yolları arandı.

Sayfa 6

Ara seçimler iptal edildi

■ 4 Aralık 1994' te yapılması planlanan ara seçimlerin Anayasa Mahkemesi'nin iptal etmesiyle birlikte yine çıkar dalaşına giren düzen partilerinin hesapları halkın menfaati, iradesi değil pastadan daha çok pay kapma dalaşındır.

Sayfa 7

Okurdan mesajlar

İ. Serhat Çetin ve düşündürdükleri

“Bir insanın hatasını onu öven kişilere bakarak söyleyebilirsiniz” (Lenin) “Partizan Sesi”nin 3. sayısının okur köşesinde yer alan **“Bir insanın düşündürdükleri”** adlı ibret verici ve bir o kadar da bizlerde ülküntü yaratan yazıyı okuduk. Bu yazı, İ. Serhat Çetin adında “değerli” bir şahsiyete aittir. Yazıdaki anlayış bizlere ülküntü geldi çünkü, “MLM” adıyla yola çıkanların savundukları anlayışlar ve pratikleri itibarıyla MLM’ye büyük zararlar vermekte, “MLM” bayrağı altında, MLM’ye saldırmaktadır. Burada ilk önce, bu yazıdaki zararlı anlayışı Marksist bilimin merceği altına alarak deşifre etmek sanırım yararlı olacaktır.

Neydi bay İ. Serhat Çetin’in feryat-figan etmesine sebep olan şey? Kazım Ekici (Cebo)’nin şehit düşmesine ilişkin Sağmalcılar Cezaevinde bulunan tutsakların devrimci dostluğun ve sorumluluğun gayet doğal bir gereği olarak Özgür Gelecek gazetesine vermiş oldukları ilandı. Bu ilana karşı bay İ.S.Ç dostça (!) ve bilimsel (!) bir tepki gösteriyor. Bay İ.S.Ç “Partizan Sesi” adlı gazetede şöyle diyor: **“Dün ‘savaş ağası’, ‘darbeci’ gibi söylemlerle hakkında karalama kampanyası yürüttüğünüz insanlara hangi yüzle sahip çıkıyorsunuz?...”** diyor ve devam ediyor **“değerli okuyucu”** **“Ülkemizde savaş ağaları Doğan Güreş’tir, Çiller’dir, Demirel’dir... ve bunlar gibi iblis takımıdır. Halk ordusunun komutanlarını bu iblis takımlarıyla bir tutmanız ne siyasi, ne de ahlaki bir değerlendirmeye sığar”** Ne kadar duygu yüklüsünüz bay İ.S.Ç! Bu sözcükleriniz kalbimizin derinliklerine kadar “işledi”; ama beynimize asla.

Burada ilk önce “değerli” okuyucunun kafa bulandırmak için kavramlarda yapmış olduğu karışıklığı yani, komutan Cebo’yla “değerli devlet büyüklerimiz” bir ve aynı tuttuğumuz yönündeki bilinçli çabasını deşifre etmek bir elzemdir. Daha sonra ise, komutan Cebo’yu “değerli okuyucunun deyimiyle” **“sahiplenme”**deki anlayışımızı açıklayalım. Parti iradesine darbe yapıldığı günden bugüne değin savaş ağalığı kavramının bilimsel açıklamasını AK ve onların şürekalarını kavramlarda yürüttükleri bilinçli kafa karışıklığını açığa vurmak için- yaptık; ama biz, siyasi savaşımızın bir gereği olarak bu çabalarımızı ve eleştirilerimizi yapmaktan hiçbir zaman bırakmayacağız. Öyle ki, siyasi hasmımızın hikayedeki Don Kişot’un düşman diye yel değirmenlerine saldırması gibi, P. partisine bütün paslı silahlarıyla saldırma pervasızlıklarına rağmen.

Bay İ. Serhat Çetin’e göre ülkemizde savaş ağalığı kategorisine giren **“devlet büyüklerimiz”**dir. Evet

sözcüğün birinci anlamıyla bu tanım doğrudur. Tıpkı Çin’de Guomindang-Çan-Kay-Şek gibi. Savaş ağalığı teriminin ikinci anlamıyla, KP önderliğinde Kızıl Ordu’da yaşanan dejenerasyon sonucu, silahların siyasete, ordunun KP’ye hükmetmesidir. Kızıl Ordu savaşılarına ve kitlelere beyaz orduvari yaklaşım içerisine girilmesidir. Yoldaş Mao Zedung Sekizinci Yol Ordusu’nda ortaya çıkan savaş ağalığı eğilimine şöyle değiniyor:

“... Sekizinci Yol Ordusu’nda yeni savaş ağası eğilimine karşı bir mücadele başlatılmıştır... Bu tür yeni savaş ağalığı eğilimi, tıpkı dayak ve hakaret, disipline uymama vb. şekilde kendini gösteren eski tip savaş ağalığı eğilimiyle aynı köke (Komünist Partisinin Guomindang derekesine düşürülmesi) sahiptir ve aynı sonuca (kitlelerden uzaklaşmasına) varır.” (abç) (syf. 67-58 2.Cilt)

Burada da görüldüğü üzere yoldaş Mao KP içerisinde yeni tip savaş ağalığından söz ediyor. Tıpkı KP içerisindeki revizyonistleri yeni tip burjuvalar olarak (Bay İ.S.Ç KP içerisindeki yeni tip burjuvalardan söz ederken aklınıza Sabancılar, Koçlar, Eczacıbaşı, İhlas Holding, Doğuş Grubu vs. mi geliyor ?!) değerlendirildiğimiz gibi. Burada da görüldüğü gibi sözcüğün tam anlamıyla; Proleterya Partisinin tasfiyeci kliğe yönelik savaş ağalığı tespiti siyasi bir tespittir. Hiçte tasfiyeci kliği “devlet büyüklerimiz”(!) bir ve aynı tutmak değildir. Siz bu siyasi tespiti yanlış bulabilirsiniz; ama bu durum, sizin, P. Partisine “kahpece” sıfatını yakıştırmaya hakkını vermez. Ya da **“Kazım EKİCİ’yi siz anamazsınız”** gibi zırlamalarla P. Partisine saldırma hakkını hiç vermez. Evet baylar, portreniz çok net. Dogmatizm sopasıyla diyalektik-materyalizme saldırırken, ardından yaşasın “MLM” bilimi! diyorsunuz. Uzun zamandan beridir bilinen bir gerçek var: **“Biz MLM’yiz”** demekle MLM olunmadığı. **“Bir insanın kendisine ben herşeyim demesi başka öyle olması daha başka”** (Lenin)

İ. Serhat Çetin’e (ve ayrılarına) göre **“Kazım EKİCİ’yi”** muşuz? Bakın bay İ.S.Ç bu çok sakat bir anlayıştır. Ölen bir devrimciyi sahiplenirken siyasi anlayışı bir yana halk için mücadele ettiği (yani emperyalizme ve faşizme karşı savaştığı) için sahipleniriz. Bir devrimcinin tarihsel bir süreçte siyasi hataları olabilir. O, devrim için mücadele veriyorsa bizim için devrimcidir ve biz, o devrimciyi bulduğu yapıya bakmaksızın sahipleniriz. Artı, bir insanın devrim için yaptıklarını bir kenara atıp, salt hata yaptı diye, o devrimciyi, toptan reddetme gibi bir hastalığımız da yok. Ama, anlaşılabilir bu öldürücü hastalık bay İ.S.Ç’nin bütün hücrelerine kadar işlemiştir. Evet, biz, Kazım EKİCİ’yi

andıysak bu bizim ayıbımız değil, değerimizdir.

Bay İ.S.Çetin. Burası sizin içindir, iyi okuyun. Siz öncüye “kahpe” diyerek tüm gerçekliği bir laf cümbüşüne feda ediyorsunuz. “Kahpe” sözcüğünün anlamı döneklidir, kallesliktir. Polisle işbirliği yapıp kendi yoldaşını kurşunlatan, yaralanan ve sakat kalmasına sebep olan siz değil misiniz? Kahpelik yani kalleslik, yani alçaklık bu tavra daha uygun değil mi? “...yaratılan değeri miskince” tüketmekten dem vuruyorsun. Evet yaratılan değerlere insanın kendisinden birşeyler feda ederek sahiplenmesi demek, insanın ilk önce kendi emeğine, yoldaşlarının emeğine ve kurtuluşu sahiplenmek demektir. Bay İ. Serhat Çetin, yaratılan değerleri miskince tüketmek en çok sana uymuyor mu acaba?

(...)
Zincirleri kıran, özgürlüğe haykıran ve kırılan zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayan, yarının özgür yaratıcılarını doğacak olan yeni günün çöşkusuyla selamlıyorum.

İbrahim Gezici
Amasya Cezaevi

KÖK’ün tarihsel sevincinide aynı bir keyifle yaşayan biz tutsak partizanlar, sürecin zorlu görevlerine, bulunduğumuz mekanın sınırlılığıyla olsa dört elle sarılarak, dergimize, gazetemize yakışır ciddi araştırma ve incelemelere dayalı çeşitli konuları içeren çalışmalar üzerinde yoğunlaştık. Elbette entellektüel soyutlamalardan daha çok, yaşanan pratik sürecin öne çıkardığı sorunların çözümüne katkıda bulunacak somuta ilişkin konuları esas alarak bu çalışmalarını, yaşamımızın vazgeçilmez bir parçası olan siyasi çalışmalarımızın merkezine koyduk. Elbette zamanı gelince bu çalışmaların somut ürünleri, gazetemizin, dergimizin sayfalarında, okuyucu gözleriyle derlenecektir.

Dostlar, zorlu bir süreci göğüsleyerek koruduğunuz Özgür Gelecek, Partizan mevzisindeki anlamlı çalışmalarınızda başarılar diliyorum, dostça selamlıyorum.

Orhan Budak
Bursa Cezaevi

Şimdi Partizanca savaşmanın zamanı

Dersim’den tüm yoldaşlara kızıl selamlar yolluyorum. Umut yayıncılık bünyesinde çıkan; YDG, ÖG, PARTİZAN dergilerini okumaktayım.

Bugünlerde Proleterya Partisi içinde yaşanan olaylar beni çok üzdü. Tasfiyeci hizip tarafından yapılan darbe partimizi böldü.

TKP (ML)’nin 22 yıllık geçmişini bozmaya çalışan bu kliğe karşı bütün yoldaşların parti iradesine sahip çıkmalarını istiyorum. Bu klik şanlı mücadelemize ihanet etmiştir.

Parti içindeki sorunlarımızla uğraşırken mücadeleden kopmamalıyız. Özellikle son dönemler de iyice bataklığa saplanan TC’nin ömrünü uzatmak için halkımız üzerinde oynadığı oyunları boşa çıkarmalıyız.

Bugün halka karşı sürdürülen kirlî savaşta halk savaşıyla karşı koymalıyız. Bunun için **“Değiş, değiştir, dönüş, dönüştür”**, **“Ksi’ler için gerilla savaşını geliştir”** şiarlarıyla halk ordusu TIKKO’ya katılalım, yolumuzu aydınlatan MLM bilinciyle donanıp savaşa katılmayalım.

DHD için ve kendi özgür geleceğimizi yaratmak için, kölece yaşamamak için biran önce silkinip, zincirleri kırıp özgürlük mücadelesinde yerimizi almalıyız. Bozkırlarda tutuşan yangınlarla kucaklaşmalıyız ve şimdi savaşmanın zamanıdır diyorum.

Gün Partizanca Yaşamın, Partizanca Savaşmanın, Partizanca Ölümsüzleşmenin Günüdür.

Dersim’den Aygün ATAKAN

.....Aslolan yürümektir
ışık varsa sonunda
yollar ölmeye değer
zafer varsa sonunda

Sevgili, Özgür Gelecek çalışanları; Merhaba!

Gazetemizin, yeni açılan “Kolektif” köşesiyle daha da güzelleşerek, zenginleşmesi bizleri oldukça sevindirdi. Bu sevincimizi bulduğumuz mekandaki dostlarımızla paylaşarak, yeni köşemizin keyifli tanıtımını yaptık ve herkesten belirlenen çerçevede yazmasını istedik.

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN !

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: **Fehmi Kılıçkasan**
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: (0212) 818 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 518 23 23, **BÜROLAR:**
KARTAL: Hamam Sok. Demirel İş Hanı No: 57/14 Tel: (0218) 306 16 02 Kartal/ **İSTANBUL**
ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe **Telefaks:** (0312) 230 63 27, **İZMİR:** Gaziosmanpaşa Bulvarı Koçası İşhanı No: 87 D. 318 Konak/ **İZMİR** **Telefaks:** (0232) 441 93 09
ÇUKUROVA: Melekçiler Çarşısı 39. Sokak No: 30 Kat: 1 **ADANA**
MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırçılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2 NO:64 **Telefaks:** (0422) 322 08 04
Avrupa Merkezi Büro: Kaiser-Wilhelm Str. 286 47169- Duisburg.
TELEFON: (042) 213-468-002
Bağcıbaşı MAZİS

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 240.000 TL/480.000 TL’yi
Yurtiçi Hesap No: 97454-3 Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM’yi
Erdal ÇİÇEK: Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark Hesabı: 3002500-7 **İsviçre Frangı hesabı:** 3002502-3
yurtiçi hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

Bağcıbaşı MAZİS
Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayınları Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL’ adresine gönderin...

Dikkat!

Yurtdışı ve yurtiçi

hesap numaralarımız
değişmiştir.

İşçiden büyük yürüyüş

Düzen güdümlü sendikalar zorlanıyor. 26 Kasım tarihinde Ankara büyük bir yürüyüşe tanık oldu. 1995 yılı Bütçe Kanunu Tasarısı, plan ve bütçe komisyonunda görüşülürken TÜRK-İŞ'in ve diğer işçi kuruluşlarının bazı istekleri olmuştu. Bunların dikkate alınmayacağı gözüktüğünde işçiler tepki geliştirdiler. İşsizlik, sendikacılık, işçilerin memur statüsüne getirilmesi ve bazı sosyal haklarda yapılan kesintiler zaten var olan yoksullukla birleştiğinde tepkiyi daha da yoğunlaştırdı. İşçilerin aşağıdan baskısı ve sendikacılığa sonucunda kendilerinin de anlamsızlaşacağı, işsiz ve etkisiz kalacağı tehlikesinden hareketle Türk-İş yöneticileri de eylem "yanlısı" oldular. 26 Kasım'da Ankara'da yapılacak eylem öncesi hükümetle; Vali ve Emniyet Müdürüyle yapılan görüşmelerde Türk-İş Başkanı Bayram Meral yürüme hakkı konusunda "ısrarlı" gözüktü. Demokrasi Platformu'nu oluşturan DİSK, HAK-İŞ ve KÇSP'ninde desteğini alan yürüyüş, esas olarak var olan hakların korunmasını amaçlıyordu. Ve bütün ısrarlı görünümüne karşın, Türk-İş ve Bayram Meral'in meclise yürüme eylemini sonuna kadar sürdürme düşüncesi yoktu. Olamazdı da! Zira onlar egemen sınıfların işçi sınıfı ve sendikalar içindeki uzantılarından başka birşey değildir.

Onların esas görevi "harekete" geçirdikleri işçilerin fazla ileri gitmesini sağlamak, düzenin gerçek temellerine yönelmelerini engellemektir. Nitekim bunu, hem de eylemin en kritik anında yaptılar.

Tam da TBMM'ne yönelik alana girdiklerinde, Bayram Meral bir gece önce Tansu Çiller'den aldığı iyileştirme vaatlerini gerekçe göstererek eylemi sabote etmeye yöneldi. Servis aracı fiyatları yükseltilemeyecektir, işçiler memur yapılmayacaktır... Ve eylem amacına ulaşmıştı! Her ne kadar işçilerin büyük çoğunluğu kırıntı haklarla işçilerin kurtulmasını mümkün olmadığını, gerçek kuruluşun iktidarı ele geçirmek olduğunu göremeseler de, yaptıkları eylemin haklarını korumak için yeterli olmadığını da seziyorlardı. Türk-İş'in Anıtkabir ziyareti, "ata"ya minnetli, egemenlere icazetli politikasıyla beyni dumura uğratılmayla dışında kalan bu bilinçli ve sevgili işçiler, Bayram Meral'in eylem kırıcılığına tepki gösterdiler, yuhaladılar, taşladılar, yumrukladılar. Bayram Meral polis korunmasında karakola sığındı. Polis protestocu ve TBMM'ye yürümekte kararlı olan işçilere saldırdı. Çatışma çıktı.

Doğanın ve toplumun yasası bir kez daha kendisini kanıtladı; aynılar aynı yerde, ayrılar ayrı yerde!

Ancak bunun siyasal ve sınıfsal bir bilinçle donanmasında zorunludur. Kırıntı haklarla yetinmek, yeni haklar istememek ya da Türk-İş'in bugüne kadar yaptığı gibi politikayı seçimlerde hükümette olan partiler değil, muhalefette olan partileri desteklemek düzeyine indirgemek anla-

şını aşmak gerekiyor. Egemen sınıfların seçimleri, tahterevan misali, kendi partileri arasında yer değiştirme çizgisinin paralelinde hareket eden Türk-İş çizgisi sınıf mücadelesinin önünde önemli bir engeldir.

Bu engel şimdi daha hızlı yıpranma sürecine girmiştir. Bayram Meral'in ertesi gün, işçilerin kendisine taş atmadığı ve küfür etmediği, kartopu ve bozuk para attıkları şeklinde savunmasıyla olayı yumuşatmaya çalışması kendisinin kariyükatürleşmesidir. "Ağaca çıkan ilk başkan" olma ise; ancak faşizm ve emperyalizme karşı emekçileri hareketlendirmek için olsaydı anlamlı olurdu. Şimdi bunun övünecek bir yanı yoktur. Ve aslında Türk-İş ve Bayram Meral'in gerçeğini göstermiştir. O, egemenlere pazarladığı işçilerin öfkesi karşısında, kitleler içinde kalamamış, önce polise sığınmış sonrada ancak ağaç üzerine çıkarak konuşabilmiştir. Bu utunaç vericidir. Ve B. Meral'inde bitişinin başlangıcıdır.

Diğer yandan, bu yürüyüş ertesinde, bütçe kanun tasarısında "düzeltilemeyen" başka noktalarda olmuştur. Bazıları şunlardır: KİT'lerde boşalan kadrolara açılan personel atanamayacağına ilişkin madde metinden çıkarılmıştır. Maliye Bakanlığı'na verilen ek ödenek 6 trilyon liradan 16 trilyon liraya çıkarılmıştır. Özelleştirme gelirlerinin hazineye aktarılmayacağı kararı verilmiştir. Eski ve yeni "milletvekilleri" ve ailelerinin özel hastanelerde devlet kesesinden tedaviyi almaları için...

hüküm tasarından çıkarılmıştır. vb. vb.. Bu ve benzeri "düzeltmelerin" işçi ve emekçilere hiçbir yararı olmadığı gibi, yaratılan bir fırsatı nasıl da kendi yararlarına kullandıklarının göstergesidir de.

İşçi ve emekçilerin tepkilerine dalgacı kiran görevi gören sarı sendikacıların varlığı kuşkusuz egemen sınıflar ve şu andaki koalisyon hükümeti için bir avantajdır, kullanıyorlar. Fakat bunun ömrünün giderek azaldığına gözükmüyor. Ayrıca, egemen sınıflar işçi-emekçi cephesi dışında dört bir koldan da sıkıştırılmış durumdadırlar.

Ülkemizde milli kriz süreklidir. Devrimci durum süreklidir derken tam da gerçeklik ifade edilmektedir. Bu gerçeklik kendisini bugün, egemen sınıflara yönetememe krizi olarak dayatmıştır. Hiçbir şey tasarladıkları yada yasalara yazdıkları gibi gitmiyor. Her yönetme planı ve süreci kesintiye uğruyor, dejenere ediliyor.. Sık sık ekonomik paketleri gündeme getirmeleri bunun bir ürünüdür. Daha biri belirlenen süreci doldurmadan yeni paketler gündeme geliyor. Seçimler de öyle. Yasalarında belirlenen süre hemen hiçbir dönem dolarak yeni bir genel seçim gitmemişlerdir. Bu da, yönetememe krizinin önemli bir göstergesidir. Ekonomik bunalım siyasal bunalımı doğuruyor, güçlendiriyor, siyasal bunalım ekonomik bunalımı derinleştiriyor. Şimdi ekonomik bunalımı özelleştirmeyle aşacaklarını sanıyorlar. Siyasal bunalımı ise yeni bir seçimle...

Geçen sayımızda seçim olayını enine-boyuna işledik. Bu süreçte kemik dalaşında yeni gelişmeler oldu. Tansu'nun tezgahı bozuldu. Şimdi seçimlerin bahara ertelenmesi için yeni tezgahlar peşinde. Başta RP olmak üzere (DSP ve MHP dışında). Bu iki partiyi birlikte ve DYP'nin kuyruğunda görmek kimseyi şaşırtmıyor) diğer muhalefet partileri ise seçimin hemen yapılmasını istiyorlar. İt dalaşında avantajlı konuma geçtiklerini düşünüyorlar. Ancak, zaten hiçbir zaman tam yasal süresini doldurmadığından, şimdi yasa değişikliğiyle seçimler 4 yılda bir yapılır denerek, seçimlerin bahara bırakılması ihtimali fazla gözükmüyor. Fakat sorun bununla da bitmiyor. TC. ülke içinde ve uluslararası alanda hızla itibar yitirmeye devam ediyor.

Bosna-Hersek ABD'nin TC'yi ne kadar iyi kullandığı ve oranın Sırp'lara nasıl teslim edildiği bugün açığa çıkıyor. Dahası, eğer Erbakan'ın söylediği doğruysa; Bosna-Hersek'e silah taşıyan bir İran gemisini TC. durdurup, engellemişse, bu, kendilerinin ne kadar ikiyüzlü ve Amerika'dan daha Amerikancı bir şekilde ambargoyu uyguladıkları anlamına geliyor. Bu, yanlış bir şekilde, şovence kışkırtılan kitlelerin tepkisini çekmekte geçilmeyecektir.

Çekiç-güç olayıda aynı şekilde TC'nin ne kadar emperyalist uşağı olduğunu, sırtını emperyalizme dayandığını göstermektedir. Gündeme her geldiğinde, "bu kez gidecek" dedikleri Çekiç-güç'ün süresini uzatıyorlar. Ve ilginç bir "tesadüf" olarak Çekiç-güç'ün süresinin uzatılmasında Kürt ulusalcı güçlerle TC. aynı kararın kendileri için yararlı olduğu sonucuna varıyorlar.

Tamda bu süreçte, Dışişleri Bakanı Mümtaz Soysal'ın istifa etmesi siyasi krizin diğer bir göstergesi oluyor. Bunca dış siyasal çelişki ve sorunlarla yüzyüze olan bir ülkede Dışişleri Bakanlarının peşpeşe değişmesi/değiştirilmesi bunun ifadesi oluyor. Bazı kişisel hesapların olduğuda görülmekle birlikte, sorun esasen düzenin tıkanması, dibe vurmasıdır, çıkmazdır. Özelleştirmeyle, "son sosyalist sistemide yitkik" diyerek kendi devletçi anlayışı ve uygulamalarını sosyalizme yıkmaya çalışmakla, işçilerin karşısında sadık kulları Bayram Meral ve benzerlerini kullanmakla bu çıkmazdan kurtulmaları mümkün değildir. Çünkü, sorun geçici günlük uygulamalarda değil, emperyalizme göbeğinden bağımlı, komprador patron-ağaların faşist düzeninin bünyesinde. Ve bunun tek çözüm yolunda proleterya önderliğinde Demokratik Halk Devrimi mücadelesindedir. İşte bu tarihi mücadele birkez daha, nitel ve üst düzeyde, büyük işçi yürüyüşünde bilinçli ve sevgili işçi ve emekçilerin yaptığını yapacak; aynılar aynı, ayrıları ayrı yere toplayacaktır. Ve hiç kuşku yoktur ki, egemen sınıfları ve bilmümle uşakları tarihin çöplüğünde bırakacaklarıdır.

Özgür Gelecek yine toplatıldı!

Haber Merkezi- Gazetemiz Özgür Gelecek'in 16- 30 Kasım 1994 tarihli 39. sayısı da İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından toplatıldı.

Toplatmaya gerekçe olarak, 4. sayfada yayımlanan "Özgür Ülke'ye Tekzip" başlıklı haber, 17. sayfada yayımlanan "TKP(ML) tutsakları açlık grevinde" başlıklı haber ve 22. sayfada yayımlanan "Akkılıç hiçbir taraftan değil" başlıklı haberde "örgüt açıklamalarının yayımlandığı", 12 ve 13. sayfalarda yayımlanan "ara seçimi boykot" başlıklı yazıda "Devletin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü bozmayı hedefleyen propaganda yapıldığı", 2. sayfada yayımlanan "Şan olsun KÖK'e" başlıklı okur mektubu, 4. sayfada yayımlanan "TKP(ML) TIKKO'dan yazılama ve kuşlama" başlıklı haber, aynı sayfadaki "Paris'te gösteri" başlıklı haber ve yine aynı sayfada yayımlanan "Köy yakmalar ve cezaevlerindeki baskıları protesto" başlıklı haberde, 2., 9., 16. ve 22. sayfada yayımlanan ilanda, 16. sayfada yayımlanan "ihtilal Partizan'a yakışır bu yüzden hoşgeldiniz" başlıklı yazıda, 20. sayfada yayımlanan "Altıncağ yolunda dokuz can" başlıklı yazıda "Örgütün propagandasının yapıldığı", 6. sayfada yayımlanan "Dersim'e giden heyete devlet engeli" başlıklı haberde, "Halkın ırk ve bölge farklılığı gözetilerek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik edildiği" iddia edildi.

Tutsaklardan çağrı

Haber Merkezi- Aydın E Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan P-KK, TDKP/GKB, TDP, TIKB/GK tutsakları "faili meçhul" cinayetleri, yargısız infaz, gözaltında kayıplar, Türkiye emekçi halkına ve özellikle T. Kürdistan'ı ilerinde uygulanan köy yakma, yıkma, boşaltma ve katliamları protesto etmek, kınamak ve kamuoyunu duyarlı kılmak amacıyla bir basın açıklaması yaptılar. Yapılan basın açıklamasında "Kamuoyu, devrimci- demokrat kesimler, hatta kendisine insanım diyen herkes, bu alçakça politika karşısında sesiz kalmamalı, duyarlılık ve tepkisini bilinçli ve örgütlü tarzda yansıtmalıdır" şeklinde kamuoyuna çağrıda bulunuluyor.

Tutsaklardan imza kampanyası

Haber Merkezi- İstanbul Sağmalcılar Cezaevi'nde bulunan siyasi tutsaklar son günlerde tekrar yoğunluklu olarak gündeme gelen ve kanıksatılmaya çalışılan, gözaltında kayıplar engellemek ve kamuoyunu duyarlı kılabilmek amacıyla imza kampanyası başlattı. 678 siyasi tutsağın imzaladığı "Kamuoyuna" sunulan açıklamada: "Bugüne kadar onlarca kişi gözaltında kaybedildi. Cesetleri ortada yok. Tanıkları var, tanıklıkları kabul edilmiyor. Kaybolar tesadüfi değil; devlet politikası."

Kenan Bilgin, Lütfiye Kaçar, Fidan Güngör ve Sebattin Talayhan'ın kaybedilmek istendiğini belirten tutsaklar; "Ben insanım diyen tüm kamuoyunu duyarlı olmaya ve tavır almaya çağırıyoruz." diyorlar.

Analar gözaltında kayıpları lanetledi

İstanbul/ Özgür Gelecek- 22 Kasım günü İHD İstanbul Şubesi'nde, yargısız infazlar, sokak ortasında kurşunlamalar ve gözaltında kayıplarla şehit düşen devrimcilerin, aileleri bir basın toplantısı düzenledi.

Aralarında 4 Kasım günü pankart asarken polis tarafından katledilen Ecevit Balcı'nın annesi ve Hüseyin Toraman'ın annesinin bulunduğu toplantıda devlet cinayetleri, infazlar ve T. Kürdistan'ında sürdürülen kirli savaş protesto edildi. Basın açıklamasında "Yüzlerce ve onlarca olay tanıkları ki Türk polisi kanla besleniyor. Siyasal iktidarın sahipleri kan içicilerin teşvikçisidir" denilerek faşizmin zorbalığına uğrayan analar ve babalar örgütlenmeye, devlet cinayetlerine ve zulme karşı birlikte mücadele etmeye çağırıldı. "Kirli Savaş Son!", "Katliamlara Son!" ve "Bir ölü bin Gelir, Devrimciler Tükenmez" sloganları atıldı.

Basın toplantısında Hüseyin Toraman'ın annesi Hatice Toraman, söz alarak şu şekilde konuştu. "Biz analar direnmedikçe bu katliamlara karşı çıkmadıkça, daha çok katliamlar kayıplar olur. Annelere sesleniyorum; gerçekten çocuğunuzu seviyorsanız, sadece kendi canınızı düşünmüyorsanız, birleşip çocuklarımızın haklarını arayalım. Onların verdiği mücadeleyi anlayalım. Biz susmaya devam ettikçe, bu katliamlarda devam edecektir."

Ecevit Balcı'nın annesi ise çocuklarının cenazelerinin dahi kendilerine gösterilmediğini, cenazelerine gitmelerine izin verilmediğini söyleyerek konuşmasını şu şekilde sürdürdü. "Çocuğum ezilenlerin, işçilerin hakkını aradığı ve bu düzenin pisliklerine karşı çıktığı için kurşuna dizildi. Sağ yakalama imkanı varken, bu yapılmadı. Burda amaç devrimcileri, hakkını arayan insanları katletmek, yok etmektir."

Analar İHD'deki basın açıklamasında katliamları ve gözaltında kayıpları protesto ettiler.

Mücadele gazetesine saldırı

Haber Merkezi- Devrimci- sosyalist basına yönelik saldırılar durmak bilmiyor. En son 24-11-'94 günü saat 11:00 sıralarında merkezleri İstanbul'da bulunan Mücadele gazetesine, işçi Hareketi gazetesi ve Devrimci Gençlik dergisine polis saldırı düzenledi.

Saldırı sonucu polisler Mücadele gazetesinden 8 kişiyi, Halkın Gücü gazetesinden 5 kişiyi, Devrimci Gençlik'den 2 kişiyi gerekçe göstermeksizin zorla tartaçlayarak gözaltına aldı. Alınanlardan 9 kişi ertesi gün serbest bırakılırken gözaltına alınanlardan isimlerini öğrenebildiklerimiz şunlar; Devrimci Gençlik dergisinden: Havva Suiçmez, Neslihan Uşlu, Serap Topçu, Sebhat Varol, Özgür Akat, Bülent Karakaş, Hüseyin Gencer, Halkın Gücü gazetesinden; Yemliha Ka-

ya, Veli Canik, Metin Yıldız ve soyadını öğrenemediğimiz Ali ve İşçi Hareketi gazetesinden Mehmet Akdemir ve Kudret Sarıgül Gayrettepe siyasi şubede tutulmakta. 26.11.'94 günü saat 13:00'de Sosyalist İktidar Partisi'nde Haklar ve Özgürlükler Platformu yapılan baskıları ve saldırıları kınamak amacıyla basın açıklaması yaptı.

Açıklamada gözaltına alınanlara hukuki yardım yapmak için Gayrettepe siyasi şubeye giden avukatlardan ÇHD üyesi Hasan Girit, Nevvin Özmen ve HHB'den Zeynep Fırat'ın polislin hakaretine maruz kaldıkları belirtildi. Ayrıca gözaltındakilerin aileleri gözaltındaki yakınlarının yaşamından endişe duyduklarını ve kendilerinde Gayrettepe siyasi şubede ağza alınmayacak sözlerle maruz kaldıklarını belirttiler.

Eski MLSPB militanı katledildi

İsviçre/ Özgür Gelecek- Eski MLSPB (Marksist- Leninist Silahlı Propaganda Birliği) militanı Yüksel Geniş, 16 Kasım günü Bern'deki evi yakınlarındaki Barış Köprüsü yakınlarında katledildi. Hala devrimci kişiliğini koruduğu bildirilen Geniş'in vurulduğu yerde bir anma toplantısı yapıldı.

Anma cinayeti protesto eden yaklaşık 250 kişi, bu eylemi lanetleyerek, gerekli tavır takınmak için muhataplarından açıklama bekle-diklerini ifade ettiler. Anma sırasında, Geniş'in eşi "Yeni doğmuş kızımı, Yüksel'in ideallerine layık olarak yetiştireceğim. Yüksel hep benimle, bizimle yaşayacak" dedi.

Yakınlarından alınan bilgiye göre, Yüksel Geniş, 1965 yılında Erzincan'ın Refahiye ilçesinde dünyaya geldi. Genç yaşlarda devrim-

ci faaliyete katılan Geniş, 14 yaşında işkencecilerle tanıştı. Gördüğü işkenceler nedeniyle bütün dışleri kırıldı.

12 Eylül ve sonrasında da faaliyetlerini sürdüren Yüksel Geniş, 1986'da ikinci kez işkence ve cezaevi sürecini yaşadı. 1989'da, MLSPB davasından yargılanan bir itirafçının polise verdiği bilgiler üzerine aranır duruma düşen Geniş, yurtdışına çıkmak zorunda kaldı. İsviçre'de kaldığı süreç içerisinde bütün devrimci hareketlerle iyi ilişkileri olmuş, elinden gelen yardım ve çabayı göstermişti.

Geniş'in dost olarak geldiğini söyleyen, evlerinde yemek yiyen bir şahıs tarafından arkadan ateş edilerek katledildiği iddia edildi.

Katliamı gizlemek için rüşvet

İstanbul/ Özgür Gelecek- 23 Kasım 1994 günü saat 12:30 da Emekçi Kadınlar Birliği (EKB) tarafından, İHD İstanbul Şubesi'nde gözaltında kayıplar, köy yakmaları, işkenceleri katliamları kınamak amacıyla bir basın açıklaması yapıldı.

10 Ekim 1994 günü Dersim'in Karacaoğlan köyünde evlerini boşaltmak istemeyince devletin kolluk güçleri tarafından gözaltına alınıp, öldürülen Aslan Yıldız ve Müslüm Kavut'un yakınlarında bulunduğu basın açıklamasında bir bayan, Karacaoğlan köyünde öldürülenlerin yakınlarına devletin kolluk güçleri tarafından 560 milyon lira rüşvet teklif edildiğini belirtti. Ayrıca öldürülenlerin yakınlarına, yakınlarının "PKK tarafından öldürüldüğünü" söylemele-

rini "yoksa kendi durumlarının pek farklı olmayacağı" gibi sözlerle ailelerini tehdit edildiklerini belirtti.

Emekçi Kadınlar Birliği, açıklamasında ise "insan haklarının en üst boyutlarda ihlal edildiği günümüzde, gözaltılar, işkenceler, kayıplar, meşrulaştırılmaya çalışılırken, işçiler emekçiler işsizliğe açlığa mahkum edilirken, Kürt halkına uygulanan baskı ve şiddet de en üst boyutta devam etmektedir. Köyler yakılmakta, insanlar köylerinden sürülmeğe, köylüler katledilmektedir. Biz analar, kadınlar, gözaltında kaybedilmek istenen oğullarımızı, kızlarımızı geri istiyoruz. Yakılan, yıkılan köylerimizi, toprağımızı geri istiyoruz, insan hakları ihlallerinin son bulmasını istiyoruz" denildi.

İLAN

TEPEDEN TIRNAĞA DEVRİM
Şiari ile başlayan ve Proletarya Partisi içinde yaşanan entrika, ayak oyunları ve tüm olumsuzlukların giderilmesi için başlatılan sürecin ilk adımı olan KÖK. 1'nci toplantısını devrimci bir coşku ile selamlıyoruz.
Değiş, değiştir, dönüştür!

Bern ve çevresi

TKP(ML) taraftarları

www.partizananarsiv.net

İHD ekim ayı İnsan Hakları Raporu

Haber Merkezi- Tutuklamalar : 129 kişi
Çatışmalarda ölenler: 426
Sivillere yönelik eylemlerde ölenler: 14 ölü (54 yaralı)
Yakılan, boşaltılan köyler: 100
Gözaltında kayıp iddiaları : 33 kişi
Faili meçhul cinayet/ saldırı: 18 ölü (13 yaralı)
Bombalanan yer: 7
Basılan Dernek, sendika, yayın organı: 6
İstenilen hapis cezası: 70 yıl
Verilen hapis ve para cezası: 85 yıl 4 ay hapis ve 5 milyar 206 milyon TL para cezası
Toplatılan yayın: 52
Cezaevinde bulunan gazeteci, yazar, milletvekili: 117
Gözaltında yargısız infaz ve işkence sonucu ölüm: 55
Gözaltılar: 1064
İşkence olayları: 13
Sürdürülen savaşın, demokratikleşememenin ekonomik bedeli: Günlük 1.24 trilyon, yıllık ise 445 trilyondur
Olağanüstü hal tazminatı yıllık 1 trilyon 499

milyondur.
Bölgedeki asker, korucu sayısı 356 bin.
İHD'nin Ekim ayı İnsan Hakları Raporu'nun açıkladığı basın toplantısında metni sunan İHD Genel Başkanı Akın Birdal'ın "Ekim ayı yine insan hakları ve temel özgürlüklerin ihlali ile dolu geçti. Başta yaşam hakkı olmak üzere her alanda insan haklarının, hukukun, çığnendiğine tanık olduk. Tanıklık sanıklığa dönüştü. Hukuku devletin yerini "yasa devleti"nin almış olması, her türlü hukuk dışılığın olağan gösterilmesine karşı çıkış, cezalandırılma nedeni olmaktadır. "TC devletin ülkesi ve milleti ile bölünmezliği paranoyasına düşülerek, her türlü akıl ve hukuk dışılığa başvurulmaktadır. Asıl bu tutum, birlikte yaşama koşullarını ortadan kaldırıncıdır ve tehlikelidir" açıklamalarını yer verilmektedir.

Ocaklardan alanlara öfke seli

Haber Merkezi- Hükümetin özelleştirme yasasını çıkartmasıyla birlikte yıllardır kapatılması planlanan Zonguldak Taş kömürü işletmeleri (TKİ) kapanmayla yüzüye geldi. Kömür Ocaklarının kapatılma girişimlerini engellemek, oynanan oyunları boşa çıkartmak için Zonguldak halkı, işçisiyle, memuruyla, esnafıyla, yaşlılarıyla, genciyle, kadınıyla onbinlerce insan 23 Kasım 1994 günü Zonguldak'ta hayatı 4 saat boyunca durdurdu. Saat 10.30'da Maden Anıtı önünde toplanan onbinlerce insan miting alanını "Ulusal arası tekellerin değil, halkın sesine kulak verin", "Ülkemizi IMF'ye, Dünya Bankası'na, Uluslararası tekellere ve işbirlikçilere teslim etmeyelim", "Kahrolsun IMF, Tam Bağımsız Türkiye" pankartlarıyla donatmıştı. Zonguldak halkı yürüyüş boyunca "Hükümet İstifa, Tansu Amerika'ya", "Zonguldak Tansu'ya Mezar Olacak", "Mengen'i Aşacağı İktidarı Yıkacağı", "Bekle Ankara Geliyoruz" sloganlarıyla alanları inletti.

Zonguldak halkı ocakları kapatılmayacaklarını gerekirse bunun için 1991'de olduğu gibi yine Ankara'ya yürüyeceklerini belirttiler. Esnaf kepenklerini kapatmış, şoför kontak kapatmış, ilk-orta-lise öğrenci ve öğretmenleri, Karacelmaz Üniversitesi öğrenci ve öğretim görevlileri okulları boykot ederek eylem içerisinde yerlerini almışlardı.

Mitingde konuşan Öz Çelik- İş Sendikası Genel Başkanı Metin Türker Karabük halkı ve işçisinin, Ereğli, Edremit işçilerinin ve madencilerinin, Zonguldak halkının Gerede'de buluşmaktan başka çaresinin olmadığını söyledi.

Miting alanında çeşitli kurum, kuruluş temsilcileri birer konuşma yaptılar. Yapılan konuşmaların bazılarını aktaralım.

Zonguldak, Ereğli, Bartın ve Amasra Belediye Başkanları; 5 Nisan kararlarının geri çekilmesini, maden ocaklarının ve demir çelik tesislerinin kapatılmasına karşı mücadelelerini devam ettireceklerini, gerekirse Ankara'ya yürüyeceklerini belirttiler.

TMMOB Başkanı Yavuz Önen "Hükümet Özelleştirmede Mühendis-

Zonguldak ve Karabük işçisi egemenlerin oyunlarına gelmemeli

Komprador burjuvazi emperyalist ağababaları IMF ve Dünya Bankası'nın dayatması sonucu, gelinen süreçte artık fazla bir kârlı alan olmaktan çıkmış bulunan çeşitli maden ocaklarını kapatma yoluna giriyorlar. İlk başta gözden çıkarmayı düşündükleri Zonguldak kömür ocakları ve Karabük Demir Çelik Fabrikası oldu. Ancak, buraların kapatılması, sadece orada çalışan işçileri değil, özelde o bölge halkını genelde Türkiye halkını direkt ilgilendirdiğinden yoğun tepkilerle, direnişlerle karşılaştı. Bunun üzerine hakim sınıflar ocakları bu şekilde kapatamayacağını anlayınca geri adım atarak değişik bir taktikle buraları kapatma yoluna gidiyor. Bunu yaşama geçirmeyi planlayan, işçi düşmanı, işbirlikçi sendikalarla birlikte hareket ediyor.

Nedir bu plan? Ocakları işçilere satmak... Satma işini cazip kılabilmek için de çok cüzi fiyat talep edilmekte. Tabi bu satın alma işini sendika işçileri adına üstlenecek. Burada komprador burjuvazi, bu planla bir yandan sendikayı işveren konumuna sokarken, diğer yandan, ithal malı kömür-

lerle eşit olmayan bir rekabet ortamı yaratarak buraları iflasa sürüklemek, sonuçta fiili olarak kapanmasını sağlamaktır.

Komprador burjuvazinin bu önerisine Hak-İş'e bağlı Öz-çelik İş Sendikası balıklama dalarak, Karabük Demir Çelik'i alabileceklerini söylüyor. Bununlada ne menem işçi düşmanı, komprador burjuvazinin işbirlikçisi olduğunu oraya koymuş oluyor.

Eğer egemenlerin bu taktiği yaşama geçerse ilkin sendika işveren konuma gelecek, işçi düşmanı konumunu güçlendirecek, sonra eşit olmayan rekabet ortamında ocaklar iflas ederek kapanmak zorunda kalacak. Yine onbinlerce işçi işinden olacak ve buna bağlı olarak başka bir sanayisi olmayan bu bölgelerde yaşam hemen hemen tümünden sönecek.

Bakalım, Karabük Demir Çelik ve Zonguldak TKİ işçileri halkı bu oyuna gelecek mi? Veya bu plan yaşama geçirilebilecek mi? Göreceğiz. Şurasıda bir gerçektir ki Zonguldak halkı bugün olmasada yarın bu oyunu görecektir ve bozacaktır.

lerin raporlarına değil, 2 milyon dolara hazırlattıkları yabancıların raporlarına dayanarak TKİ'yi ve Karabük'ü kapatmak istiyorlar" dedi.

KÇSP Dönem sözcüsü Vicdan Baykara "Kırlı savaşın faturasının emekçilere ödetilmemesi ve toplumun Türk-Kürt diye ayrıştırılmasının sakat bir mantık olduğunu vurgulayarak "Kırlı savaşa son verilecek sorunun demokratik bir şekilde çözümlenmesini istiyoruz; özgür, demokratik bir Türkiye istiyoruz. Bunun için mücadeleye devam edeceğiz" diye konuştu.

IHD Genel Başkanı Akın Birdal konuşmasında "Zonguldak'ın yaşam hakkı yok edilmek, diri diri mezara gömülmek istenmektedir. Bir

ülkede halk söz ve karar sahibi olmazsa, ocakları da kapatılır, arazilerinde el konulur. Hep birlikte önce barış, demokrasi, insan hakları ve özgürlük istemeliyiz" sözlerine yer verdi.

On bini aşkın halk yoğun yağmur altında 4 saat boyunca miting alanında konuşmaları dinledi, öfkelerini dile getirdikten sonra saat 14.30 civarlarında eylemlerini bitirdiler.

Zonguldak halkı işçisi, memuru, esnafı, yaşlısı, genci, kadını ve çocuğuyla 4 saat boyunca yoğun yağmura rağmen alanlarda öfkelerini dile getirerek, hakim sınıflara kitlelerin kahredici gücünü bir kez daha göstermiş oldular.

İleri adım

Ozan Can Bakış

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından bu sayıda yayınlamayız.

Tuncelililer Derneği 3. Olağan Kongresi yapıldı

İstanbul/Özgür Gelecek- Tuncelililer Kültür ve Dayanışma Derneğinin 3. Olağan Kongresi 19 Kasım günü Beyazıt Rüya Dügün Salonu'nda yapıldı. Sabah saatlerinde saygı duruşuyla başlayan kongreye katılım oldukça az idi. Üyelerden ziyade konukların katılımıyla gerçekleştirilen kongrede Dernek Genel Başkanı Selman Yeşilgöz açılış konuşmasını yaptı. Bugün daha çok örgütlenmeye ihtiyaç duyulduğunu, Dersim'deki zulmün ancak mücadeleyle durdurulabileceğini, bunun böyle bilinmesi gerektiğini söyleyen Yeşilgöz, katılımın azlığından söz ederken, bunca vahşete rağmen katılımın bu kadar az olmasının kendilerini üzdüğünü belirterek "Ancak herşeye karşın karamsar değiliz. Yolumuza kararlı bir şekilde devam edeceğiz" dedi.

Daha sonra kürsüye çıkan dernek eski başkanı Ali Haydar Bakır, "Bugüne kadar Dersim katliamını yeterince anlatamadık. Bunun sorumlusu biz Tuncelililerin duyarsızlığıdır. Tez elden eksikliklerimizi gidermek konusunda harekete geçmemiz gerekir. Bunu yapmak için her yerde, her kurumda örgütlenmemiz gerekir" dedi.

Bakır, Dersim'e giden heyeti eleştirerek, "Davul zurnayla gidilmez. Gizli gidilebilir" dedi. Bu konuşmaya yanıt vermek üzere söz alan dernek üyelerinden Kemal Tando-

ğan, Bakır'ın eleştirilerinin haksız olduğunu, söyleyerek "Heyet tabiki açık gidecek. Heyette bulunanların hepsi kurum yöneticileridir" dedikten sonra, Dersim'deki vahşete karşı örgütlenme çağrısında bulundu. Yine demek üyelerinden Hasan San'da bir konuşma yaparak, Dersim'de yaşanan vahşete dikkat çekti. San, Kürt oldukları için daha çok baskıya maruz kaldıklarını belirterek, "Ancak baskı sadece Kürt'lere uygulanmıyor. Devlet tüm halklara baskı uyguluyor. İşte bugün Türkiye'de cezaevleri düşünce suçlarıyla dolu. Bu insanlar sadece düşüncelerini cesaretlece söyledikleri için bugün cezaevindedir. Bugün hepimizin düşüncelerini korkmadan yüksek sesle söylemesi gerekir" dedi.

Divan seçimi ve faaliyet raporunun okunmasından sonra Yönetim Kurulu seçimlerine geçildi. Bu arada Partizan, Özgür Gelecek ve YDG'nin yanısıra birçok DKÖ ve sendikaların mesajları okundu.

Yapılan seçim sonucunda, Selman Yeşilgöz, Hasan San, Mustafa Yerlitaş, Cemal Taş, Hüseyin Ayrılmaz, Fakir Yeşil, Enver Devletli, Hasan Yüksel, Ali Firik, Hüseyin Yakut ve Ali Rıza Aydın Yönetim Kurulu'na seçildiler. Kemal Tandoğan, Hasan Gerçek, Hayri Yaman, Ali Hüseyin Bürüç, Sabri Poyraz ve Şirin Akgül ise Denetleme Kurulu'na seçildiler.

Zonguldak halkı bir bütün olarak TKİ işçileriyle birlikte ocakların kapatılma kararını alanlara çıkararak protesto ettiler.

Dersim protestocuları tahliye oldu

Kartal/ Özgür Gelecek- 23 Ekim günü, Dersim'de ki köy yakmaları, köy boşaltmaları, infazları vb. faşist uygulamaları, Gülsuyu'nda yaptıkları basın açıklamasıyla protesto eden Gülsuyu halkından, 9 kişi gözaltına alınmıştı. Gülsuyu'nda gözaltına alınan 9 kişi, 29 Kasım günü çıkarıldıkları mahkemede tahliye oldular. Basın açıklamasına katılanların yanısıra katılmayan kişiler ve bir de Aydınlık muhabiri gözaltına alınmıştı.

Tutuklu yargılanan sanık Adil Karakaş, savunmasında "Devlet bir yandan insan haklarını savunurken, diğer yandan, başta Genel Kurmay Başkanı olmak üzere; insan yaşamını hiçe sayarak Kürdistan'da baskı, kıyım, yok etme politikasını yürütmekte. Hak ve özgürlükleri çiğneyerek kişiliksiz bir toplum yaratmakta. İnsanların elinde yaşama hakkı alınmaktadır" dedi. Ali Yeşilgöz Adem Derneği, Nur Kaymak, Te-

kin Yazar basın açıklamasına katılmadıklarını söylerken "haberimiz olsaydı katılırdık" dedi. Tekin Yazar, "Beni, polis, Gülsuyu- Gülsuyu Güzelleştirme Derneği'ne üye ve devrimci olduğum için aldi" dedi.

Aydınlık muhabiri Ali Ekber Morüç'ün de tutuklu yargılandığı duruşmanın sonunda savcının tahliye talebi, mahkeme başkanı tarafından kabul edilerek 9 iş tahliye oldu.

ILAN

Erzincan- Mercenderesi'nde TC. güçleriyle girdiği çatışmada 4 yoldaşıyla birlikte şehit düştü. Bıraktıkları miras Altınçağ mücadelemizde yaşayacak.

GÜLŞAH CANDAN

Hey dağlara taşlara kâr eden türküm
Aşkar etsen de kendini
Şöyle bir sular gibi salsak, boy versek

Uzun ömrümüzü, yiğit ömrümüzü, taze ömrümüzü,
Sefil ömrümüzü, deli ömrümüzü, gelin ömrümüzü....
Güneşte güneşleşsek
Dal kırsak, toplasak, ateşleşsek
Broy broy desek dağlarda
Gül gülistan içinde görseler bizi

Ailesi ve arkadaşları

Aytaç Durak işçi kıyımını sürdürüyor

Adana/ Özgür Gelecek - Adana'da 17.11.1994 tarihinde Anakent Belediye Başkanı Aytaç Durak tarafından altı ay önce işten atılan yirmibeş işçi eşleri ve çocuklarıyla birlikte Adana SHP İl binasında oturma eylemine girdiler. Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Murat Karayalçın ile SHP'li devlet bakanlarının kendilerine verdikleri işe alma sözlerinin yerine getirilmesi için 17 kasımda SHP Adana İl binasında oturma eylemi başlatan işçiler kararlılıklarını sürdürüyorlar. Geceyi de parti binasında geçiren işçiler SHP tarafından verilen sözlerin yerine getirilmesini istiyorlar. ANAP'lı Durak tarafından seçimlerin iptalinden hemen önce basına yapılan açıklamalarda, "Belediyeden atılan işçilerin tümünü alacağız" şeklindeki sözlerle tepki gösteren işçiler; "bu sözlerinin Durak'ı işçi düşmanı olmaktan kurtaramayacağını" söylediler. Durak'ın kamuoyunu yanıltan sözleriyle ilgili eylemci işçiler adına konuşan Hıdır Yüksel "belediye başkanı Durak'ın basına yaptığı açıklamalardan sonra kamuoyunda bizimde işe alınacağımız gibi yanlış değerlendirmeler yapılmaya başlandı. Halbuki Durak tarafından yapılan bu açıklamalar, demogojiden başka bir şey değildir. Durak eğer dürüstüm diyorsa, işçi alacaksa biz buradayız" diyerek tepkisini gösterdi.

Kundura işçisi haklarını aramayı öğreniyor

İstanbul/ Özgür Gelecek- 30 Kasım '94 günü Deri-İş Sendikası'na bağlı kundura işçileri bir basın açıklaması yaparak işyerindeki kötü çalışma koşullarını protesto ederken, sigortasız işçi çalıştırılması ve fazla mesailerden dolayı şikayetlerini dile getirdiler. Ve sömürü ve patronun baskı uygulamalarına karşı kundura işçilerini birlik olmaya çağırıldılar. Beyazıt Meydanı'nda yapılan basın açıklamasında konuyla ilgili Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Yener Kaya'nın yaptığı konuşmada; "Bugün İstanbul'un Gedikpaşa Çarşıkapı, Beyoğlu, Bomanti ve Merter semtlerinde 14 civarındaki atölyede yaklaşık 60 bin kundura işçisi olduğunu ve işçilerin çalışma koşullarının eski çağları aratmayacak görünümde olduğunu belirtti. Ve işçilerin genellikle basık tavanlı eski, rutubetli, havasız, tuvaleti olmayan ısınma koşulununun olmadığı şartlarda 16 saat çalıştırılarak emeğinin sömürüldüğü ve insani yaşama koşullarının ellerinden alındığına değinerek tüm işçileri bu amansız sömürüye karşı sendikacı olmaya ve birlikte mücadele etmeye çağırıldı.

İŞÇİLER TÜRK-İŞ'E RAĞMEN ALANLARDAYDI Ülkenin dört bir yanından protesto sesleri

İşçiler; TBMM'ye yürüyüşü engellemek isteyen Bayram Meral'i yuhaladı, taşladı. Meral karakola sığındı. İşçilerle polis çatıştı

İstanbul/ Ankara/ Malatya/ Adana/ İzmir/ Kocaeli/ Özgür Gelecek- Hükümetin özelleştirme kararı ve 1995 mali yılı bütçe kanunu tasarısını meclisten geçirmesiyle birlikte, bunun faturasının işçilere ağır bir şekilde kesileceğinin bilincine varan işçiler, Türk-İş'i zorlayarak Ankara'da TBMM'ye yürüyüş kararı aldırttı.

Özelleştirme ve 1995 mali yılı bütçe kanunu tasarısının sonucunda kamu kuruluşlarında yıllardır çalışan ve hatta emekliliği gelmiş, geçici işçilerin işten atılması; emeklilik ve zorunlu emekliliklerden boşalan kadroların iptali, yerine işçi alınmaması; işçileri memurlaştırarak, tüm sendikal haklarının ellerinden alınması vs. gündeme gelecektir.

İşte bu durumun bilincine belli anlamda varan işçiler, Türk-İş'i zorlayarak 25-26 kasım tarihleri arasında TBMM'ye yürüyüş kararı aldırttı. 25 kasımda kitlesel basın açıklamaları İstanbul, Malatya, İzmir, Adana, İzmit ve birçok ilde özelleştirme ve 1995 yılı bütçe kanun tasarısı yoğun tepkilerle protesto edildi.

İSTANBUL

İstanbul'da Türk-İş'in I. Bölge Temsilciliği'nin bulunduğu Gümüşsuyu'nda toplanan sendika temsilcileri ve işçilerden oluşan yaklaşık 1000 kişilik bir kitle alkışlı protestolar ve "Hükümet İstifa!", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" sloganları atarak Taksim'deki SHP İl binasına yürüdüler. Yoğun polis kordonu altında SHP İl Binası önüne gelen kitle sloganlara burda da devam ederek hükümeti istifaya çağırıldılar. Burada Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Kucak'ın okuduğu basın açıklamasından sonra işçiler Çağlayan'daki DYP İl Binası'na yürümek istediler. Fakat her zaman olduğu gibi yürüyüş devletin kolluk güçleri tarafından engellendi. Sendikanın da uzlaşmaya yatkın tavır sonucu dağılan işçiler otobüslerle DYP İl Binası önüne geldiler ve tabii işçilerden önce polisleri yerini almış

ve ağa-babalarını korumaya kararlı idiler. Polisçe ablukaya alınan işçiler DYP binası önüne siyah çelenk bıraktılar ve sık sık "Hükümet İstifa!", "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır!", "Yaşasın İşçilerin Birliği!", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" sloganlarını haykırdılar. Ayrıca PTT emekçilerinin eylemlerini desteklemek amacıyla yapılan protesto gösterisinden sonra eylem olaysız bir şekilde sona erdirildi.

MALATYA

Malatya'da 25 kasım 94 tarihinde hükümetin özelleştirme programını protesto etmek için yürüyüş ve gösteriye Tekel işçilerinin yanı sıra DDY, Sümerbank, YSE (Köy Hizmetleri) Şeker Fabrikası işçilerinden oluşan yaklaşık 2 bin 500 kişi katıldı. Polislerin yoğun kordonu altında yürüyen işçiler protesto gösterisinde "Özelleştirmeye Hayır!", "Hükümet İstifa!" sloganlarıyla İl merkezindeki DYP İl binası önüne gelinerek hükümeti istifaya çağırıp protesto ettiler.

Ayrıca işçiler, Türk-İş'in kendilerini kandırdığını ve tipik sarı sendika ağalığını sürdürdüğünü, eylemi gerçekleştiren Türk-İş'in istemediğini işçilerin dayatmasından dolayı mecburi grev kararı aldığını belirterek şöyle devam ediyorlar:

"Türk-İş'ten saat 13.00'te gelen fax ile acil protesto kararı alınıyor ve 1.5 saat gibi kısa bir sürede eylem kararı çıkartılıyor. 1.5 saatte işçilere nasıl ulaşacaksınız, nasıl anlatacaksınız, nasıl örgütleneceksiniz? Bu anlamda 'Türk-İş dostlar pazarda görsün' mantığını dayatarak alsında özelleştirmeyi istemiyor gibi görünse de istiyor. Çünkü sendika ağalığına dayalı Türk-İş, işçileri patronlara peşke çekmektedir." diye belirtiyorlar.

İşçiler, Malatya Teksif Sendikası'nın da Türk-İş'ten farklı olmadığını belirtiyorlar.

Bir işçi son uyarıyı yapıyor; "Ayrıca hükümeti uyarıyoruz; 'Ayrıca hükümeti uyarıyoruz' diye yazıyorlar. Çünkü diyorlar 'bu yasalar zaten fahiş miktarda bizi öl-

dürmüş olacaklar: 'İşte işçiler bu öfkeyle bu hırsla miting alanlarına indiler, yürümeye başladılar. 70 bini aşkın işçi, yine devrimci-komünist önderlikten yoksun sarı sendikacıların insiyatifinde yürüyorlardı. Sarı sendika ağaları, işçileri önce anıtkabire götürerek, kompradorlara karşı bağlılıklarını, onların çanak yalayıcıları olduklarını bir kez daha göstererek işçilerin öfkelerini dindirmeye çalışıyorlardı. Yürüyüşün hedefi parlamentoydu; yol boyunca coşkulu bir şekilde istemlerini dile getiren, düzeni de teşhir eden sloganlar atıyorlardı. Bir yandan soğuk, diğer yandan kar yağmasına rağmen işçilerin öfkesi dinmiyordu. Yol boyunca 'İşçiler Burada, Hırsızlar Nerede?', 'Zam, Zulüm, İşkence, İşte Faşizm!', 'Yaşasın İşçilerin Birliği!', 'İşçiler Birleşin, İktidara Yerleşin!', 'İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek!' şeklinde sloganlar atıyorlardı.

ADANA

Adana'da yaklaşık 600 kişilik işçi kitlesi iktidar partilerinin binalarına yürüyerek siyah çelenk bırakarak protesto gösterisinde bulundular. Türk-İş 4. Bölge Temsilcisi Hüseyin Elbek partilerin il başkanlarıyla görüşerek sorunlarının bu koalisyon döneminde daha da arttığını belirtti. Görüşme sırasında dışardaki işçi kitlesi "Hükümet İstifa!" sloganları haykırıyordu.

İZMİR

İzmir'de yaklaşık 500 kişilik bir işçi kitlesi SHP ve DYP il binalarının önünde protesto gösterilerinde bulundular ve DYP il binası önünde Türk-İş 3. Bölge temsilcisi Mustafa Kundak tarafından okunan basın açıklaması ile hükümetin bütçe tasarısı ile gelecek toplu sözleşme hakkının ellerinden alınacağına ve işsizliğin daha da artacağına değinildi. Ve hükümet aleyhinde sloganlar atıldı.

KOCAELİ

Kocaeli'de Selüloz-İş ve Petrol-İş Sendikası'na üye işçiler halkevi meydanında toplanarak SHP ve DYP il binalarına yürüdüler ve buraya hükümeti protesto amaçlı siyah çelenk bıraktılar.

İŞÇİLER ANKARA'YI BİR KEZ DAHA TİTRETTE

İşçiler 26 kasımda yapılacak olan mitinge katılabilmek için 25 kasım akşamı yurdun dört bir yanında otobüslerle Ankara'ya dayandılar. Polis, işçilerin Ankara'ya girişini engelleyebilmek için yer yer barikat kurmasına rağmen, başaramadı. İşçiler Ankara'ya "bugün hesaplaşma günüdür; ya hakkımızı koruyacağız, bize yönelen tüm saldırıları püskürteceğiz ya da burada öleceğiz" kararlılığıyla giriyorlardı. Çünkü diyorlar "bu yasalar zaten fahiş miktarda bizi öl-

dürmüş olacaklar: "İşte işçiler bu öfkeyle bu hırsla miting alanlarına indiler, yürümeye başladılar. 70 bini aşkın işçi, yine devrimci-komünist önderlikten yoksun sarı sendikacıların insiyatifinde yürüyorlardı. Sarı sendika ağaları, işçileri önce anıtkabire götürerek, kompradorlara karşı bağlılıklarını, onların çanak yalayıcıları olduklarını bir kez daha göstererek işçilerin öfkelerini dindirmeye çalışıyorlardı. Yürüyüşün hedefi parlamentoydu; yol boyunca coşkulu bir şekilde istemlerini dile getiren, düzeni de teşhir eden sloganlar atıyorlardı. Bir yandan soğuk, diğer yandan kar yağmasına rağmen işçilerin öfkesi dinmiyordu. Yol boyunca "İşçiler Burada, Hırsızlar Nerede?", "Zam, Zulüm, İşkence, İşte Faşizm!", "Yaşasın İşçilerin Birliği!", "İşçiler Birleşin, İktidara Yerleşin!", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek!" şeklinde sloganlar atıyorlardı.

Meclisin önüne gelmeden önce Türk-İş Genel Başkanı Bayram Meral ve yandaşları işçileri satarak, hedeflerini sapırtarak yoluna gitmiştir. Meral yaptığı konuşmada "Arkadaşlar, bizler gerekli yerlere, gerekli mesajımızı verdik, hedefimize ulaştık" deyince, işçiler öfkeyle "Satılmış Başkan!", "Kahrolsun Sarı Sendika Ağaları", "Düzen Uşağı" ve "Meclise" sloganlarıyla Bayram Meral'in üzerine yürüdü ve taş yağmuruna tuttu. Bayram Meral çareyi düzenin koruması olan polislerle sığınmakta buldu. İşçiler öfkeliydi, ancak devrimci bir önderlikten yoksun olmalarından dolayı, hareket tarzlarını belirleyememiş, öfkeyle dağılmak zorunda kalmıştır.

İşçiler tarafından taş yağmuruna tutulan ve polise sığınan işçi düşmanı Bayram Meral, daha sonra, basına çeşitli açıklamalar da bulunarak işçiler tarafından kendisine taş atılmadığını; esasen işçilerin kendisini omuzlarda taşımaları için galeyana olduğunu, bunun yanında, 20-25 kadar Türk-İş düşmanı, parlamento düşmanları tarafından bozuk para vb. atıldığını söyleyerek pis kince, onbinlerce işçi tarafından taş yağmuruna tutulduğunu gizlemeye çalıştı.

Deri-iş'te örgütlü olmanın sıcaklığı

Kartal/Özgür Gelecek- Toplu sözleşme döneminin yaklaşmasıyla, Tuzla Organize Deri Sanayii'nde işçi kıyımı başladı. Deri işverenin toplu sözleşme dönemlerine yakın tarihlerde gelenek haline getirdiği işçi kıyımı, sendikasız, sigortasız, sosyal hakları sıfır olan köleler çalıştırmak. Her yıl bu dönemlerde ve diğer zamanlarda yaşanan bu gerginliğe işçi ve sendika hazır. Tuzla Deri-İş Sendikası "Tuzla Organize Deri Sanayii'nde çalışma barışının olabilmesi için, bütün iş yerlerindeki deri işçisinin sendikalı olması gerekir" diyor. Deri işçisinin, birçok kez yaşadığı direnişler, derin tecrübe oluştururken; işçiler, emeğinin hakkını savunan, üretimden gelen gücünü kullanan, açlığa, haksızlığa ve işsizliğe karşı, örgütlü olmanın sıcaklığıyla ayakta.

Nil Deri ve Burcun Deri işçileri iş yerinde sendika çalışması yaptığı ve sendikalı olmak istedikleri için işten çıkarılmışlardı. Bunun üzerine her iki işyerinde çalışan deri işçisi direnişe geçti. Kasım ayının ilk günlerinde başlayan direnişte, Nil Deri çalışanları birkaç gün sonra iş başı yapar. Patron Kazım Uluşan'ın 5 işçinin işbaşı yapmasını istemesi üzerine, direnişteki işçiler sendikalı olarak iş başı yaptı. İşyerine sendika yetkisi verilmesine patron Kazım Uluşan'ın itiraz etmesi üzerine 21 Kasım Pazartesi günü 5 işçi direnişe geçti. Kurulan direniş çadırlarında direniş sürüyor. 10 Burcun Deri işçisi bir aydır direnişte. İşveren Dursun Özer, Hasan Yiğit'le işçiler arasında herhangi bir gelişme yok. Örgütlü olmanın bilincini duyumsayan deri işçisi, diğer sendikalı işçileri kendisine örnek almış. "Sendikalı olan bir işçi daha fazla maaş alıyor, sosyal hakları var" olduğunu belirtti. Bunu söyleyen deri işçisi örgütlenmenin yoluna bu perspektifle giriyor.

Örnekköy'de jandarma saldırısı

Malatya/Özgür Gelecek- Malatya Yeşilyurt ilçesine bağlı Örnek köyünde yoğun baskı ve gözaltılar hala devam ediyor. 27 Aralık 1994 günü köy, jandarmalar tarafından basılarak köyün hemen hemen bütün gençleri gözaltına alındı. Daha sonra 9 kişi tutuklanarak diğerleri serbest bırakıldı. Yoğun işkence sonucu, 2 kalesnikof ele geçirildiği, daha önce taranan okulu, kendilerinin taradığı iddiası kabul ettirilmiş. Tutuklanan gençlerin isimleri şunlar, Mustafa Kılıç, Sevinç Lekesiz ve Mehmet Lekesiz.

Kamu çalışanları dayanışmada

İstanbul/Özgür Gelecek- Siyasal iktidarın işçi sınıfı ve emekçiler üzerindeki baskısı ve sendikasızlaştırma politikalarını protesto etmek ve haberleşme işkolunda başlatılan greve destek amacıyla, 29 Kasım Cuma günü Kamu Çalışanları İstanbul Sendika Şubeleri Platformu'na bağlı kamu emekçileri bir günlük iş bırakma eylemi ile kitlesel basın açıklamaları gerçekleştirdiler.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde, Kadıköy meydanında ve Gayrettepe Telefon Müdürlüğü önünde kitlesel basın açıklamaları

yaparak ve halaylar çekerek kamu emekçileri hükümeti protesto ederken çeşitli hastanelerde sağlık emekçileri iş yavaşlatma eylemi gerçekleştirdiler. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde iş bırakarak hastane bahçesinde yürüyüş yapmak isteyen sağlık emekçilerine polis saldırdı ve iki Tüm Sağlık-Sen yöneticisini gözaltına aldı. Büyükşehir Belediyesi önünde toplanan Tüm Bel-Sen İstanbul 1 No'lu Şube'ye üye kamu emekçileri eyleme halayla başladı daha sonra Ener-Sen, Maliye-Sen ve çeşitli sendikaların da gelmesiyle yakla-

sık 500'e yakın kamu emekçisi "İşçi Memur El Ele!", "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır!", "Yaşasın Sendikal Mücadelemiz" sloganları haykırırken "Tansu Evine Dön!" vb. dövizler taşıdı. Gösteri halaylarla olaysız bir şekilde dağıldı.

İstanbul Anadolu Yakasındaki Sendika Şubelerine bağlı kamu emekçileri saat 10.30'dan itibaren Kadıköy Belediyesi önünde toplanmaya başlayarak eylemi başlat-tilar.

Sendikal haklar ve demokrasi mücadelesi için Tüm Haber-Sen'li PTT emekçilerinin eylemlerini desteklemek amacıyla başlatılan fiili ve meşru mücadele eylemleriyle Kadıköy, Kartal, Ümraniye belediyesinde iş bırakıldı. PTT emekçileri Anadolu Yakası'nda tamamen iş bıraktı. Maliye ve sağlıkta iş yavaşlatma ve yer yer yarım gün iş bırakma eylemi gerçekleştirildi. Kadıköy Belediyesi önünde toplanan kamu emekçileri kortejler oluşturarak Kadıköy İskele Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. Yoğun güvenlik önlemleri ve polisiye tedbirler altında başlayan yürüyüşte kamu emekçileri oldukça coşkulu oldu. İkinin civarında kamu emekçisinin katıldığı eyleme emekçiler şu sloganlar ve talepleri haykurdular. "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Devlet Gündümlü Sendikaya Hayır!", "Grev Hakkımız Söke Söke Alırız!", "Hükümet İstifa Tansu Amerikaya!" vb. slo-

ganlar yürüyüş boyunca ve Kadıköy İskele Meydanı'ndaki fiili mitingde sık sık dile getirildi. Okunan basın açıklamasından sonra emekçiler halaylar çekerek mitingi sürdürdüler. Bu esnada Anadolu Yakası'ndaki çeşitli hastanelerde çalışan Tüm Sağlık-Sen üyesi sağlık emekçileri hastanelerde ve işyerlerinde idari ve polisiye baskılara karşı miting alanına girdiler. Tekrarlanan sloganlar-alkışlı protestolar ve yoğun polis kordonu eşliğinde miting sona erdi...

İstanbul genelinde gerçekleştirilen protesto gösterilerinde hükümet uyarılarak okunan basın açıklamasında şu sözlerle yer verildi. "Ruhunu 24 Ocak kararlarından alan 5 Nisan Kararları ve can simidi gibi sarıldığınız özelleştirmenin gelip dayandığı yer işsizlik, açsızlık ve hayatı çekilmez hale getiren pahalılıktır. IMF, Dünya Bankası denetiminde ülkeyi yabancı sermayeye ipotek etmektedir. Bu politikalarından vazgeçmelidir."

Kalabalık bir emekçi kitlesine okunan basın açıklamasında; kamu emekçileri, başlatıldıkları sendikal hak ve özgürlük mücadelesinde elde ettikleri sendikal haklarının elerinden alınarak sendikaların dernekleştirilmesine izin vermeyeceklerini ve insanca yaşama hakkı için, TİS ve GREV hakkı için üretimden gelen güçlerini kullanarak mücadeleye devam edeceklerini belirttiler.

Emekçiler eylemlerini halaylarla süslediler.

Koç Holding'e bağlı Migros'ta işçi kıyımı

Kartal/Özgür Gelecek- 5 Nisan sömürü paketiyle furya halinde başlayan işçi kıyımı ve bundan pay talaşına düşen kompradorlar ülke genelinde gittikçe yaygınlaşan vurgunculuğun, önemli yollarından biri haline gelen ucuz, sigortasız sosyal haksız işçi çalıştırma girişimlerine hız kazandı.

17 Ekim de 9 işçi çıkaran Migros işvereni daha önce yayınladığı bir bildiriyle işçi çıkaracağını duyurmuş. Sarı sendikacı anlayış burda da yer tutmuş ve 22 Kasım da işveren 9 kişiyi daha çıkardı. İşçiler, Türk-İş, Tez Koop-İş 4 No'lu şube de örgütlü sendikaların dağıtılan biririsi karşısında takındığı sarı sendikacı anlayışı örgütlü işçiler tarafından tepkiyle karşılandı. 22 Kasım günü Migros'ta atılan 9 işçi 25 Kasım günü Kadıköy İskelesin'de eylem yaptı.

Kendilerini aileleriyle birlikte zincirleyerek "İşten atılmaları, haksızlıklar ve işvereni protesto" ettiklerini söylediler. İşçiler "İşyerinde sendika çalışması yaptıkla-

rından ve sendikalı oldukları için" atıldıklarını, kendileri gibi 6-7 yıldır Migros'ta çalışan işçilerin parça parça atıldıklarını vurguladılar. Eylemci işçiler sendikasında ilgisizliğine değinerek, sendika başkanını kınadılar. Tez Koop-İş 4 No'lu şube başkanı yardımcısı Sinan Kahraman aktif eylem derken, şube başkanı Mehmet Emin Meriç'in sessiz kalması işçilerle görüşmemesi işçilerin tepkisine neden olmuş. İşçiler "28 Ekim de M. Emin Meriç'le görüşmek için sendikaya gittik. Fakat o bizimle görüşmedi. Bizi reddetti. Üye olmadığımızı söyledi. Bizi Terörle Mücadele polislerine ihbar etti. Bu nasıl sendika? Bu nasıl sendikacı? Üstelik bizi destekleyen Şube Başkan Yardımcısı Sinan Kahraman ve bazı sendika temsilcileri disiplin kuruluna verilmiş" dediler.

Tez Koop-İş 4 No'lu Şube Başkanı eylemci işçilerin söylediklerini doğrulamazken şöyle dedi. "Biz sendikacıyız, tabii ki işçilerin

Tez Koop-İş 4 No'lu Şube yöneticileri sendikalaşmak isteyen işçileri Terörle Mücadele polislerine ihbar etti.

yanındayız. Elimizden geleni yapıyoruz. Atılan 9 işçi ihbar, kıdem tazminatlarını almışlardır. Şube başkan yardımcısı Sinan Kahraman ve 4 temsilci görevlerine devam etmektedirler" dedi.

Deri işçileri Zonguldak'ı selamladı!

Kartal/Özgür Gelecek- İstanbul İşçi Sendika Şubeleri Platformu aldığı kararla, örgütlü olduğu yerlerde basın açıklamaları yaptı. İşçi ve emekçiler üzerinde varolan saldırıya sessiz kalmıyacağı ve örgütlü oldukları işyerlerinde ise güçleri oranında eylemler yapacaklarına değinildi.

İşçi sendikaları aldığı kararla, 23 Kasım günü iş yerlerinde basın açıklaması yaptı. Tuzla Organize Deri Sanayii'nde kitlesel olarak yapılan basın açıklamasına yaklaşık 600 deri işçisi katıldı. Tuzla Deri-İş sendikası başkanı Musa Selvi yaptığı konuşmada İstanbul şube platformunun aldığı kararları anlattı.

Musa Selvi, Tuzla'da bir ok hakkın için yürün müadeler

sonucu alındığı, bunun Tuzla Organize Deri Sanayii'yle sınırlı olmadığını söyledi. Selvi, sözlerine şu cümlelerle devam etti: "Yapılan bu saldırılar tüm işçi sınıfına yöneliktir. Şu anda Zonguldak işçisi halkıyla esnafıyla, öğrencisiyle, memuruyla maden ocaklarının kapatılmasına karşı sokakta eylem yapıyor. Sermaye varolan örgütlü gücü tamamen yok etmeye çalışıyor. Bunlara karşı çıkmamanın yolu merkezi eylemlerde, örgütlenmeden geçer. Bizler, hakkını arayan bütün işçi ve emekçiler için, buraya dayanışma için toplandık" dedi.

İstanbul'da bulunan birçok sendika o gün Zonguldak işçisini, yaptıkları çeşitli eylemlerle selamladı. İstanbul İşçi Sendikası Şubeleri Platformu tarafından yapı-

lan basın açıklamasında; "Halkımız, emekçiler ve işçi sınıfımız yoğun saldırılar ile karşı karşıya. Kamu çalışanlarının en temel hakları; grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakları tanınmıyor; imzalanmış toplu-ış sözleşmeler ihlal ediliyor, çiğneniyor. Hükümet iş yasalarına işçileri memurlaştıracak, işyerlerini kapatacak, işçilerin işten çıkarılmalarını kolaylaştıracak maddeler yerleştirmeye çalışıyor. Devlet, siyasi iktidar, yasaları çiğnüyor. Ben istediğimi yaparım. İşinize, ekmeğinize, haklarınıza, özgürlüklerinize el koyarım deniyor. İşçi alacakları ödenmiyor, aksine işyerleri kapatılıyor. Özellikle işsizlik yolu ile üretilen, inatlılar bir avuç

yerli ve yabancı sermaye sahibine siyasi iktidar tarafından peşkeş çekiliyor" sözlerine yer verildi.

Türkiye hakları, işçi ve emekçi kesime "Biz işçi sınıfıyız, bu ülkenin gerçek sahipleriyiz. Ahnterimizle, emeğimizle, kanımızla, canımızla meydana getirdik herşeyi. Bir avuç vurguncuya, talancıya, rüşvetçiye, sermaye sahibine bırakmayalım. Meydana çıkıp, işimize, ekmeğimize, halkımıza, ülkemize, çocuklarımızın geleceğine sahip çıkalım. TESLİMİYET DEĞİL MÜCADELE DİYORUZ, BOYUN EGMEK DEĞİL DİRENMEK DİYORUZ!" diyerek işçileri mücadeleyi yükseltmeye çağırdı.

Siyasi çalışmada üretken devrim

Siyasi çalışma tüm çalışmaların can damarıdır. Herşeyden önce siyasi çalışma, doğrudan doğruya iktidara yönelmiş siyasi mücadelenin ana damarıdır. Siyasi çalışmanın bu kadar değerli olması, onun üretkenlik, yaratıcılık ve kolektivizm bağlamında el alınmasına bağlıdır. Aksi durumda hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur.

Hazırcılığın, memur zihniyetçiliğin, "köle" ruhçuluğun panzehiri olan üretkenlik ve yaratıcılık, ancak MLM temelde şekillenen kolektif baz içerisinde ele alınırsa önemi anlaşılabilir. Herhangi bir kolektivizm eksikliği siyasi çalışmada üretkenliği sınırlandırır ve sınıf mücadelesine olan bakışı, bireyselleştirmeye ve diğer bir deyişle k. burjuva dünya görüşüne yöneltir. İşte bu olumsuzluğun ilacı kolektif çalışmanın iyi anlaşılmasıdır. **Kolektif çalışma 3-5 kişinin biraraya gelip kitap vs. ... şeyler okuması değildir. Tam tersine devrime ortaklaşa bir bakış açısı içerisinde, esas mücadele biçimine hizmet temeline, devrimci ruha üreticiliğin, yaratıcılığın boyverdiği ve artık kalplerin bir olup da sınıf mücadelesi içerisinde attığı, üstelik insanları birbirlerine nitel bağlarla bağlandığı yaşam biçimidir.** Demek ki kolektivizm bir yaşam biçimi olmalıdır. Ancak bu yaşam biçimi devrimci proletaryaya özgü birşeydir. Bu özgüllük bilincin bir yansımasıdır. İşçi sınıfı bugün kolektif bir ruh içerisinde. Ama bu kolektif ruh zorunlu yaşam biçiminden kaynaklanmaktadır. Ekonomik nedenlerle başlayan kolektif bilinç gittikçe devrimcilerin "dışarıdan siyasi bilinç iletilmesiyle" siyasi bir niteliğe bürünecektir. İşte ancak o zaman gerçek anlamda kolektivizme kavuşulacaktır. **Burada anlaşılması gereken nokta şudur; kolektivizm, bireyselciliğin, yozluğun, k. burjuva bencilliğinin düşmanıdır ve iki ayağı; üretkenlik ve yaratıcılıktır.**

"Siyasi çalışma kolektif olmalıdır" gerekliliğini açıklıktan sonra üretkenlik, yaratıcılık meselesine biraz değinelim:

Bugün komünist hareketin önündeki en temel görevlerden birisi de "yeni tipte insan" yaratmaktır. Bu burjuvazi-

nin yaratmak istediği ideal tipteki insan anlayışına alternatif, MLM bir anlayıştır. Bugün emperyalizm ve onun yürütme organları yukarıdan aşağıya kendi yoz kültürlerini çeşitli kanallarla kitlelerin kafasına empoze etmeye çalışmaktadırlar. Bütün dünyayı paylaştıkları yetmemiş gibi sömürgeleştirdiği ülkelerin halklarını kendi yoz kültürlerinin ve makinelerin kölesi durumuna getiriyor, onları açgözlülük ve para hırsı ortamının çıkarları arasında tüketici topluma dönüştürme çalışmaları yapmaktadırlar. Akabinde kapitalist toplumun gerici hülyaları artık insanların kafasında asalaklaşıyor ve insanları tek tek hazırlapçuluk girdabına sokuyor. Böylesi bir ortamda insanlarda üretkenlik ve yaratıcılık, bireyselleşmeye mahkum edilmiştir. Kaldı ki artık kapitalizme suç ortağı olmadan yaşamak olanaksız duruma gelmiştir. Bugün ülkemizde dahi üretimin dışında yer alıp da hilekarlıkta "yaratıcı" insanlar zenginleşmekte ve düzenin efendileri durumuna gelmektedirler. Ancak üretimde yer alanlar ise yaratıcılıktan uzak, makinelerin, kendi işlerinin kölesi durumuna gelmişlerdir. Sanki artık yaratıcılık burjuvazinin elinde!... "Çalışmayan yer, kazanır" ilkesinin egemen olduğu toplumu kırmak için iktidar uğruna verilen mücadelenin önderi KP, bu anlayışı kabul edemez.

KP'si kolektif temelde, ideolojik örgütsel birliğinde saflaşmış gönüllüler ordusudur. Ve bu gönüllü partizanlar, daha ilk mücadeleye atıldıklarında, mücadelenin olanaklarını somut koşullar dahilinde yaratırlar. **Eğer genç partizanlar, mücadeleye herşeyin hazır ve eksiksiz bir ütopyasıyla girerlerse "hayal kırıklığına" uğurlarlar..** Bu da onu başarısız kılar. **Ancak genç partizan önderleri tarafından, mücadelede herşeyin hazır beklenmediğini, aksine kendisinin üretici olması, yaratıcılık temeline mücadele verilmesi hususunda öğütler verilirse genç partizan başarılı olur ve başarısızlıklara başarının anası gözüyle bakar.**

Üretim ve yaratımın doğru ve tutarlı olabilmesinin ön-gereği, içinde bulunulan alanın somut tahlilinde MLM bir bakış açı-

sına sahip olmaktır. Ancak bu sayede üretim- yaratım açık sınıf savaşımına hizmet edecek ve siyasi çalışmayı doğru hatta ilerletebilecektir. Aksi takdirde üretim ve yaratım geleceği ye hedefi olmayan boş çaba olacaktır. **Üretim ve yaratım bu anlamda tecrübe ile yoğrulmuş, kitlelerin özdeneyi ile beslenmiş ve sorunlara çözüm ışığı tutabilecek nitelikte olmalıdır.** Her üretim devrimci üretim değildir. Bugün Y. Küçük gibi k. burjuva entel budalaları üreticilik adına beyin jimnastiği yapmaktalar ve utanmadan buna "ML teori" diyorlar. **Halbuki bu üretimin devrimci üretim olabilmesi için, üretim halkın sorunlarına ve bunların çözümlerine yönelik olmalı ve açıkça proletarya lehinde sınıf savaşımına hizmet edebilmelidir.** Kolayca düşünülün ki, ipe- sapa gelmeyen gereksiz üretimlerin mücadele bazında bir değeri olmadığı gibi, onun önünde engel bile olabilirler. Oportünizm ve revizyonizmin durumu da farklı değildir. Her renkten oportünist ve revizyonistlerin sınıf mücadelesi adına yaptıkları üretim, emekçi halkın bugün devrimin perspektifini karmarınaya yöneliktir.

"Üretimin ve yaratıcılığın kolektif temelde değil de bireysel temelde yapıldığı bir siyasi ortamda cansızlık, hantallık vardır. Bunda, yani siyasi cansızlığın ortaya çıkmasında en önemli sebep bireyselliğin öne çıkmasıdır. Bireycilik, kolektivizmin karşıtıdır, onun can düşmanıdır. **Esasında bireysel üretim ve yaratım, kolektivizme bağlanmalıdır. Yani temel olarak kolektivizmi esas almalıyız.**

Kolektivizmin eksik olduğu ya da bir siyasi alanda beklendiği kadar olmadığı yerde tali yönleri esas yön haline getirme çabası vardır ki, bu felsefede metafizik bir yaklaşım olmakla beraber, ideolojik anlamda oportünizm, siyasi anlamda tasfiyeciliktir. Kaldı ki o alanda yani üretimin, yaratımın- kolektivizm olmadığı yerde- alanda şefflik, bürokratism, sektörlizm ve hatta liberalizm kol gezer. İster istemez böylesi k. burjuva illet hastalıklar egemen hale gelir, yeşerir. Kolektivizmin tamamen rafa kal-

dırıldığı, siyasal çalışma ve eğitimin ucube gibi görüldüğü, öznelciliğin başta edildiği bir ortamda elbette ki siyasal ruhsuzluğun hakim olması kaçınılmaz bir olgudur. Ve sonuç olarak AK içerisinde kümelenen bir kliğin bu ortamı baştan hazırlayarak adım adım amaçladığı, darbese nin tüm hazırlıklarını yapmış ve bunu da hummalı bir kampanya ile tüm kamuoyuna ilan etmiştir. İşte kendi gerçekliğimizde somut olarak vuku bulan k. burjuva ideolojisiyle bezenmiş unsurların üretim-yaratım- kolektivizmin dumura uğratıldığı bir ortamda egemen hale gelmesinin en canlı örneği!

Kolektivizmin - üretimin- yaratımın temel olmasını ilke olarak kabul etmek yetmez, ona en azından iyi niyetli bir pratik yaklaşım gerekir. Şüphesiz k. burjuvazinin kolektif hayata uyum sağlaması ve o bilince erişmesi ciddi bir çaba ister. Ama ona bu bilinci kolektif yaşam tarzı içerisinde, kendi geçmişteki özdeneyimini sergileyerek verdirebiliriz. Ona, sosyalizmi, Paris Komünü'nü, Komünal toplumu anlatarak, kapitalizmin özelmülkiyetinin çirkefliliğini teşhir ederek, kolektif yaşam tarzına ancak adapte ettirebiliriz. Şüphesiz bu karşılıklı tavizler sonucunda olacaktır. Bu tavizler, devrimci proletaryanın ilkelerinden değil, k. burjuvaziye el uzatmak biçiminde anlaşılmalıdır.

Bu kadar uzun açıklamalardan sonra siyasi cansızlığın giderilmesinde devrimci yöntem nedir? Somut öneriler ne olabilir?

1- ÖNDERE DÜŞEN GÖREV

Önderlik, siyasi- ideolojik- örgütsel anlamda bir bütündür. Herhangi bir özel alanda Parti Merkezi tarafından sorumlu olarak atanan partizan, oranın önderidir. **Görevi; Partinin ilkelerini sadakatle, yaratıcı bir tarzda somut koşullarıyla bütünlendirerek uygulamak ve bu konuda düzenli olarak merkeze ve kendi sorumluluğundaki diğer partizanlara rapor ve bilgi vermektir. Önderlik bu anlamda tavizsiz ve dirençli olmalıdır.**

Bizim önderlerimiz doğal önderlerdir. Egemen sınıfların açıkta cirit atan yardımcıları gibi suni değildir. **Bizim önderlerimizin doğallığı, halk tarafından atanan ve gerektiğinde istenildiği zaman halk tarafından atılan bir özelliğe sahiptir. Ama bu söylemler doğal önderlerin hiçbir zaman sunileşmeyeceği anlamına gelmez mi? Her zaman bu ihtimal vardır.** Dün proletarya partisinin yönetici organlarından kümelenen "önderler"de (!?) olduğu gibi. Ama bu ihtimallerin ortadan kaldırılması da subjektif niyete bağlıdır. İnanca, ilkelere, sadakate bağlıdır. **Oyle zaman olur ki kitle tarafından istenmeyen önder hala aynı yerde kalıyorsa ve buna rağmen merkez tarafından atılmıyorsa, bunun iki nedeni vardır:**

1- Kitleler ya da partizanlar, bürokratik mekanizmanın önderliğine sahiptirler. Bu şu demektir; kariyerizmin egemen olduğu, artık kapalı kapılar ardında "dala-vereler" (buna kendileri "kitle adına alınan kararlar" derler) çevrildiği bürokratik örgütlenmesinin egemenliği demektir. Bu egemenlik kitlelere sözümona önderlik etmektedir. Onun adına bir dizi kararlar alıp (kitlelerden- partizanlardan habersiz) uygulamaktadır. İşte darbeci- tasfiyeci, savaş ağası kliğinin "MLM yön-temle" (!) "halk adına" (!!) aldığı, kendi isteklerini halka zorla, baskı, küfür, hakaret ve dayakla kabul ettirme kararı! İşte "halk adına, proletaryanın yüce davası adına" (!!!)aldığı MLM kadroları tasfiye kararı işte, "halk adına" aldığı, savaş ortamında halk ordusunun yiğit neferlerini silahsızlandırma, pusu atma, peşine düşme vb.... kararları ... ! Tüm bunlar çarpıcı örneklerdir. Bunun giderilmesinin tek yolu kitlelerin aşağıdan yukarıya isyanıdır. Merkez bu durumda ideolojik bombardımana tutulmak ve yeniden kitlelerden kitlelere si-

ve cansızlık bağlamında yöntem

arını göklere çekmeli, önderler istifaya davet edilmelidir.

2- Partizan devrimci yoldaşların siyasi bilinç seviyelerinin çok cılız olması. Devrimci harekette siyasi bilinç önemlidir. Ve bu siyasi bilinç o devrimcinin gücüdür, burjuvaziye karşı örgütle birlikte silahlıdır, topudur, mermisidir. Siyasi bilinç düşük kitlelerin varlığı bir kariyerist bürokrat için bir avantajdır. Çünkü; kariyeristin kişisel mevki düşkünlüğünden dolayı çıkarları, kitleleri eğitime, onları devrime kanalize etme sorununu geri plana atar. Halbuki gerçek önderler için mesele, düşük seviyeli yoldaşlarını eğitmek, onları mücadeleye sevk etmektir. Eğer bir önder bunu gözetmiyorsa, parti-devrim ilkelere olan sadakatinden taviz veriyor demektir. Bu durum, bir an olsun sosyalist ideolojiden sapmaktır. Böylesi bir önder, artık doğallıktan çıkmak üzeredir. Yani "suni"leşmeye yüz tutmuştur, kısacası o artık süs eşyadır. Artık kendiliğindenliğin çığırkanlığı kulak patlatmaktadır.

Bu meseleyi böyle koyduktan sonra siyasi hantallığı gidermede önderlerin rolü ne olmalıdır sorununa değinelim.

Partinin herhangi bir özel alanında (kırsal, il, ilçe, okul, fabrika, cezaevi vb...) yaşanan bir siyasi hantallığın (bazı istisnalar dışında) tek sorumlusu o özel alanın meselelerine önderlik eden kişidir, komitedir. Bu sorumluluk, sorumlu insan dışında kimseye yüklenemez. Üretim-yaratımın körüklenmediği, teşvik edilmediği bir alanda şüphesiz hastalık mekanizmada aranmalıdır. Ve hastalığın kesin teşhisi bundan sonra kaçacaktır.

Önderler neden siyasi hantallığın tek sorumlularıdır?

Çünkü; o özel alanın bütün hesaplarını kontrol eden, yukarıdan aşağıya siyasi arenaya bakan kendisidir. Bunun yanısıra zaten depolitizasyon ortamında ya da "gerileme dönemlerinde" o özel alana dahil olan yoldaşlardan istekleri ve kararlılıkları dışında birşey istenmez. İstense dahi bunun sonucu hayal kırıklığı olur. Ve önderin asıl görevi kitleleri devrime kazanmaktır. Bilineceği gibi bunun için siyasi hantallık yolu seçilemez.

Peki, önderler siyasi hantallığa nasıl temel hazırlar?

Siyasi hantallık, ideolojik anlamda üretkensiz, durgunluktur, örgütsel anlamda kendiliğindenciliktir. Önderler eğer, düşük siyasi seviyeli yoldaşları eğiterek onu devrime kazanmada; kitleleri denetlemede; kitlelerin sorunlarını öğrenme ve bu konuda çözüm uğraşlarına gitmede; yoldaşlarla bütünleşmede; sorumluluğundaki yoldaşlarına onlarla eşit, ama önder olduğunu hissettirende; yoldaşlarının haklı eleştirilerini kabul edip, özeleştiri vermede gerekli olan dürüst tavırda; genel anlamda örgütün sorunlarını kitlelere açıp onlarla birlikte çözümü yoluna gitmede; genel olarak herkesi ilgilendiren gizlilik ihtiva etmeyen kararlarını yoldaşlarına başvurarak alınmasında; merkezi kararların uygulanmasından sonra yoldaşların eleştirilerini değerlendirmesinde, kitlelerin kendisini denetlemesine olanak vermesinde; onların kendi olanaklarıyla karşılayamayacağı, ama kendisinin olanağı olduğu ve karşılayabileceği ihtiyaçları karşılamakta; "omuzunu omuzuma koy" şiarını beyinlere kazımakta; hertürlü ama zaman zaman kendisini hissettiren zaafılara karşı kampanya; bir an olsun unutkanlık, savsaklama, bananeci tavır, yığınlık, yetersizlik biçimlerinde tezahür eden hiç de ilkeli olmayan ilkesizlikler gösterirlerse siyasi hantallığın baş sorumlusu olurlar.

II. DEVRİMCİ KİTLEYE DÜŞEN GÖREV

Devrimci kitle, önderlerden soyut değil aksine onlarla bütün olan ve önderi bes-

leyen aktif unsurlardır.

Yaşamı güzelleştirme uğruna verilen mücadelede gerçek doğallığı, isyancılığı, kinciliği, coşkuyu kendi içinde barındıran nefes borularıdır.

Siyasi hantallığı çözme noktasında temel görevleri, mücadele şevklerini, coşkularını, yaratıcılıklarını hiçbir zaman kaybetmemek, aksine onları birer savaş mermileri durumuna getirmek; her türlü alanda bıkmadan, usanmadan sabırla üretkenliklerini, yaratıcılıklarını sonuna kadar geliştirerek sürdürmektir.

KENDİ ÖZEL ALANIMIZDA SİYASİ HANTALLIĞIN NEDENLERİ:

Bir partinin şu veya bu alanında mücadele vermiş, olumlu veya olumsuz bir süreç yaşayarak, belki de hayatında gerçek anlamda ciddi olarak ilk adımı atmış devrimci yurtsever insanlarız. Bilincinde olunsun ya da olunmasın, görülsün veya görülmese hiç şüphesiz her birimiz geçmiş etkilerini taşıyor, davranışlarımızda çekinik de olsa geçmişin izlerini taşıyoruz. Keza bu açgözlülük ortamında hiçbir insani duygu lekesez kalamaz.

Esas olarak her insanda, kaynağı burjuvaziye uzanan zaafılar mümkündür. Ama mesele bu zaafıları korumak değil, onu dal budak salmasını engelleyerek, köküne kibrit suyu dökmektir. Bunu yapabilecek tek çözüm yoldaşlarımızın azimli çabasıyla, önderlerin MLM ışığının diyalektik, bütünlüğünde aranmalıdır. Bu diyalektik bütünlük mücadelede hazır değildir. Tam aksine yaratılması gereken bir olgudur. İşte bu yaratım özel alanımızda veya başka yerde olmadıysa müddetçe siyasi hantallık o alanda temel sorunu teşkil eder. Genel olarak partili insanları kendilerini toparlama, geliştirip yeniden kalıba dökmek konusunda azimlidirler ve mücadele şevkleri yüksektir. Ancak bu noktada önderliğin MLM ışığı eksik ya da sönük olma durumları da sözkonusu olabilmektedir. Partili ilişkilerin duygularını, düşüncelerini bil-

meyle karşı karşıya kalma durumunda olacaktır. Bu politikasızlık parti politikası olamaz. Ancak ve ancak "kendiliğindencilğe kölece boyun eğiş" olur. Olaya bir başka noktada devam edelim.

Diyelim ki bir kimseyle dostluk kurmak istiyorsunuz. Bu kimse kim olursa olsun birbirimizin duygularını anlamadan, düşüncelerini öğrenmeden samimi bir dostluk kurabilir miyiz? Hayır kuramayız. İşte özel alanlarımızda "partili ilişkiler" in yoldaşlıkları bu temaya dayanmıyor. (Bir- kaç istisna dışında) Aynı örgütte olma ilkesine dayanıyor. Mesela iki yoldaşın birleştikleri aynı partidir. Başka ortak nokta yoldaşlık bazında yok gibidir. Halbuki yoldaşlar arasında aynı partide olmanın yanısıra, birçok ortak nokta vardır. Ama bu, konuşmadan, dostluk kurmadan öğrenilmez. Yoldaşlar arası ilişkilerde- bütünsel olarak dostluk teması eksik olduğundan, siyasi cansızlık yeşeme fırsatını bulmuştur.

Bir başka neden ise eğitim politikalarındaki sığlıktır. Devrimci eğitim devrimci pratik için yol göstericidir. Eğer devrimci eğitim biraz olsun eksik bırakılırsa ciddi bir hantallığa yol açar. Dünyayı/ Türkiye'yi teori, kısacası kitaplar, dergiler, yayınlar aracılığıyla tanımak, kavramak, sorunları aşmada bir basamak rolü görürler. Devrimi yapmak için kaderi tayin edecek savaş veren bir partinin, herşeyden önce ideolojik- teorik yeniden üretim faaliyetini aksatmadan kararlılıkla sürdürmesi gerekir. Bunun için de insan faktörü gerekiyor. Özel alanlarımızda gelen insanların çoğu, parti, MLM, teori vs... konusunda bilgileri ya çok azdır, ya da hiç yoktur. Bildikleri yazılı olmayan kaynaklardan öğrendikleridir. Bu da partili ilişkileri ciddi bir sorunla karşı karşıya bırakmaktadır. Bunun için sistematik bir okuma faaliyeti yürütülmesi gerekir. Sistematik okuma faaliyeti, teorik eğitimin vazgeçilmez bir unsurudur. Eğiticiyi eğitmek, eğitmenin eğitilmesinden geçer. Bu anlamda ihtisaslaşma temelinde ele alınacak konularla ilgili seminer, yazı, sohbetler eğitimin temel direk-

da özel alanlarımızdaki ilişkilerin siyasetin bizzat tespiti ve pratik icrasında aktif rol oynaması konusunda duyar-sızlık.

Partili ilişkiler, sıradan insanlar değildir. Onlar herşeyden önce devrimci- dir. Bu anlamda onların siyasetin belirlenmesinde seyirci ve mekanik uygulayıcı konumuna düşmesi, gerçekten bu hantallığın daha doğrusu üretkensizliğin- yaratımsızlığın baş nedenlerinden birisidir. Halbuki bizlerin özgür- cesur- eleştirici bir ruhla öncüye karşı eleştirel ve denetleyici bir çizgide yürümesi ve bu konuda önderin teşviki sınıf mücadelesinin güçlenmesidir. Bizlerin zaafılarımıza karşı isyan bayrağını çekmemiz için bir şarttır.

Ama demokratik merkezizetçilik ilkesini eleştiri- özeleştiri- ikna- katılım sürecinden farklı görüp, kararları ve kitleyi ilgilendiren konuları kitleye açıklamayan, siyasetin belirlenmesinde bireyciliği öne çıkaran ve kolektivistin sert eleştirilerini dahi hayata uygulamayan sorumlular, tastamına bu Leninist ilkeyi angarya olarak görürler (ya da önderlik yeteneğinde değildirlir). Bu da katıksız kariyerizm ve oportünizmdir.

Sonuç olarak; Hiç kuşkusuz ki komünistlerin esas görevi ve çabası, gelişme gösterebilecek insanları ciddi olarak ortaya çıkarmak, onlara yardım etmek ve insanların gizli kalmış yeteneklerini açığa vurabilecek koşulları hazırlamak ve yaratmaktır. Bu kişilerin eski yaşamı ve düşünce tarzında köklü değişiklikler yaparak sosyalist bir tarzda kalıba dökmek ve geleceğin komünistlerinin hamurunu MLM yöntemlerle mayalamak, aşılacak gerektir.

YAŞAMI DEVRİMCİLEŞTİREREK SİYASİ CANSIZLIĞA KARŞI SAVAŞ AÇALIM!

YAŞASIN MAOİST ÇALIŞMA TARZI!

Egemenlerin çok yönlü saldırılarını özellikle son günlerde özelleştirme üzerinde yoğunlaştırmasıyla birlikte, işçi sınıfı ve kamu emekçileri mücadeleyi ateşlemeye hazırlanıyorlar. Özelleştirme yasasının meclisten geçmesinden sonra Özal vari bir tarzla ulusa seslenen Çiller, çalışanlara mutlu (!), müreffeh (!) bir tablo çizerken; arkasından eklemiş: "Sosyalist Türkiye'yi bitirdik." Kırdığı potlara bir yenisini ekleyen Çiller aslında kendi sistemlerinin ve politikalarının iflasını ve tükenmişliğini görüyor. Söylediklerine kendisi bile inanmıyor. Egemenler ve onların temsilcileri volkanik bir depresyon yaşıyorlar. Özelleştirme son çirpinişleridir. Artık halkı kandırarak bir vaatleri kalmıyor. Ülkemizin önüne devrime, demokratik halk iktidarına ve sosyalizme giden yollar açılıyor. İşçi sınıfını, emekçi yoksul halk son kavganın fırtına öncesi sessizliğini hissediyor ve bileniyor.

5 Nisan kararlarına karşı dipten gelen dalgayı kırma görevini sürdüren, zamanında tavır göstermeyen, sınıfı eylemlere taşımayan sarı, bürokratik egemen sendikal anlayış ve özellikle Türk-İş yönetimi son Ankara eyleminde de bizleri yanıltmadı. Yine sınıfa ihanet etti ve zavallılaştı.

Yoğun bir mücadele gündemini karşılamaya çalışan sınıfın bileşenleri, durgunluğu aşip mücadeleyi yükseltmenin yöntemlerini bölgesel kurultaylarda tartışıyor. Kamu emekçilerinin bu tarz bir kurultayı, Samsun ve Adana'dan sonra 26-27 kasımda İstanbul'da da yapıldı. Kurultay öncesi haberleşme işkolundaki emekçilerin başlattığı bir haftalık grev eylemi kamu çalışanlarının durgunluğu aşamasında somut bir sonuçta bilince çıkardı. Durgunluğu aşmanın tek yolu örgütlülük ve mücadeledir. TUM-HABER - SEN'in eylemini izleme şanslı bulanlar, orada kamu çalışanlarının sendikal hak ve özgürlükler mücadelesinde bir dönüm noktası, önemli bir kilometre taşı olduğu gerçeğini yakalamışlardır sanırım. Yeter ki sonrasında ENER-SEN İstanbul Şubesi, BTS'li emekçilerin bu halkaya yaptığı eklemelerin giderek geniş-

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Bir kurultayın ardından...

letilmesi koşulları yaratılsın. Bu nedenle haberleşme işkolundaki mücadeleden alınacak çok dersler vardır. Ve bu alanda tutuşturulan kıvılcım dalga dalga diğer işkollarına yayılmalı ve desteklenmelidir. Kağıthane, Gebze direnişlerinin yaşadığı son paylaşımına izin verilmemelidir. Onların yenilgisi kamu emekçilerinin mücadelesinde derin tahribatlar açabilir.

İstanbul'da bu eylemselliklerin üzerine oturtulan kurultaya Zonguldak, Sakarya, Kocaeli, Gebze, Tekirdağ, Kırklareli ve Edirne'den gelen kamu emekçileri de katıldılar. Böyle bir organizasyonu ilk kez düzenleyen kamu çalışanları sendikaları bazı eksiklikleri yaşamak durumunda kaldılar. Emekçilerin ilgisini çeken kurultaya, emniyet güçleri (!)de yoğun ilgi gösterdiler. 2 gün boyunca kapı kontrollerinde sudan bahanelerle çeşitli yayımlara, sendika aidat makbuzlarına el koyup, insanları gözaltına aldılar.

Sürecin değerlendirilmesi ve durgunluğunun aşılmasına yönelik öneriler, siyasal iktidarın ekonomik politik saldırıları, çalışanların sendikal ve örgütlenme sorunları, demokratikleşme ana başlıklarını taşıyan kurultay gündemine iyi hazırlanmış tebliğler sunulamadı. Bu konuda deneyimlerin yeterli olmaması kendisini hissettirdi. Ağırlıklı olarak iki bölüm halinde devam eden uzun konuşmalar, birbirinin şu veya bu şekilde tekrarını aşamadı. Gerçi tesbitler ve açılımlarda eskiye göre bir ilerleme vardı. Fakat bilimselliği ön plana çıkaran, sınıf bakışıyla örtüşen aykırı (!) tesbit ve öneriler çok azdı. Reformizme, ekonomizme ve bü-

rokratizme değinmeler oldu. Devrimci sınıf bakışı, ideolojik derinlik ve siyasal iktidar perspektifinden kopuk bir sınıf sendikal hareketinin mücadeleyi başarıya götürmeyeceği gerçeği ön plana çıkarılmadı. Önermeler tıkanıklığın aşılmasının teorik ve pratik açılımlarından ziyade, eylem önermeler, veya ileriye dönük niyetler düzeyinde kaldı. Dün izinsiz eylemlerde alanları dolduran kitlenin, bugün neden alanlara yasal mitinglerde bile çıkmadığının somut cevabı verilemedi.

Ankara eylemi nedeniyle işçi sendikaları kurultaya fazlaca katılmadılar. Zaman zaman coşkulu anlar yaşayan Kamu Çalışanları Sendikal Haklar ve Demokrasi Kurultayı, sonuç bildirgesinin kitleye sunulması sırasında yoğun tartışmalara sahne oldu.

Kurultayda üç önemli mesaj ortaya çıktı. Eylemsellik bazında 20 aralık eyleminin bir gün olmaktan çıkarılmasının dışında Kurultay önerisi olarak pratiğe koyulacak somut bir eylem ortaya çıkmadı. Birincisi mücadelenin tıkanıklığını aşmak için her derde deva olarak gündeme konulan konfederasyonlaşma konusunda yaşanan dayatma ve muğlaklık giderildi. Bu oyun boşa çıkarıldı. İkincisi, işçi sendikalarıyla birleşik mücadelenin önemine vurgu yapılarak sendikal birlik konusunda işyerlerinde ortak örgütlenmelerin hayata geçirilmesi için somut adımların atılmasının tespit edilip, genel grev, genel direniş gidilmesi. Bu kurultay önerilerinin yapılacak olan işçi sendikaları Kurultayına taşınması. Üçüncü olarak, halkların gönüllü ve eşit birliği doğrultusunda, yürütülen savaşa karşı ulusal hak eşitliği talebi için mücadelenin ön plana çıkarılmasının tespit edilmesi.

İlk kez bir kurultay yaşayan kamu emekçileri bazı eksikliklerine rağmen ilerde siyasal seviyesi yüksek, teknik olarak eksiksiz kurultaylar hayata geçireceklerinin ipuçlarını verdiler. Şimdi acil görev kurultay önerilerinin ve eylem kararlarının hayata geçirilmesi için çaba içine girilmesi ve bu doğrultuda mücadele edilmesidir.

TÜMTİS'e yapılan saldırı kınandı

İzmir/ Özgür Gelecek- 26.11.1994 günü saldırıya uğrayan TÜMTİS İzmir Şubesi 28 aralık günü yaklaşık 500 kişiyle sendika binası önünde toplanarak yapılan saldırıyı kınadılar.

Polisin yoğun önlem aldığı eyleme, Türk-İş 3. Bölge temsilcisi Mustafa Kundakçı, Petrol-İş İzmir Şube Başkanı Nihat Erdoğan'ın yanısıra Türk Harb-İş, Belediye-İş, Tek- Gıda İş, Selülöz-İş, Deri-İş, Birleşik Metal-İş sendikalarıyla, İHD İzmir Şubesi katılım göstererek desteklediler.

Eylem sırasında işçiler "Sendikaya Kalkan Eller Kırılır!", "Sendika Yuvamızdır, Yıkırmayız!", "Kahrolsun Sendika Düşmanları!", "Yaşamın İşçilerin Birliği!" şeklinde slogan atıldılar.

TÜMTİS Genel Başkanı Sabri Topçu, yaptığı açıklamada "Saldırının, sermaye sınıfının işçi ve emekçilere yönelik saldırılarının arttığı bir dönemde rastlaması tedadıfı değildir. Saldırı esas olarak işçi sınıfına yöneliktir. Saldırının her düzeydeki demokrasi güçlerinin bir sorunu olarak le alınıp, gerekli duyarlılığın, tepkinin gösterileceğine inanıyoruz." dedi. Daha sonraki konuşmacılarda saldırıyı kınadıklarını ve bundan sonra gelebilecek hertürlü saldırıya gereken cevabı vereceklerini dile getirdikten sonra eylem sona erdi.

DDY işçileri: Zafer emekçilerin olacak

Kartal/Özgür Gelecek- TC hükümetinin 5 Nisan'da yaptığı zam zulüm paketi işçi, memur ve Türkiye halkları üzerinde gittikçe katmerleşen sömür düzeni, çalışanların yaptığı protesto eylemleriyle TC'yi derinden sarsmaya devam ediyor.

Çalışanlar "Toplu sözleşmeli sendikal hak, özelleştirme, ücretlerin dondurulması, fazla mesai ücretlerinin ödenmemesi, özlük hakların, sosyal hakların verilmemesi sürgünler, baskılar vb. doğal hakların gaspi, anti-demokratik faşist uygulamalarla yapılmak istenen kıyıma, izin vermeyeceklerini sokaklarda kararlılıkla haykırdı.

BTS (Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası)'de örgütlü demiryolu çalışanları, yaptıkları basın açıklamasıyla "iş yavaşlatma, iş bırakma, toplu viziteye çıkma, boykot" gibi çeşitli eylemlerini başlattılar.

Demiryolu çalışanları örgütlü olduğu dernek sendika: DEMAR Haydarpaşa Şubesi, DEÇAD Genel Merkezi, Lim-Sen İstanbul Şubesi, Türk Ulaşım-Sen İstanbul 2 No'lu Şube ve BTS, 22 Kasım günü Haydarpaşa Tren Garı önünde ortak bir basın açıklaması yaptı. Kadıköy istikametine doğru yürüyen kitle Haydarpaşa köprüsü önünde polis tarafından engellendi.

Daha sonra kitle TCDD Yakacak Hastanesi'ne toplu viziteye çıktı. BTS Genel Başkanı Orhan Altuğ'un okuduğu basın açıklamasında "Ücretlerimiz insanca yaşanabilir bir düzeye çıkartılmalıdır. Çalışma koşullarımız ve çalışma süreçlerimiz iyileştirilmelidir. Fazla çalışma ücretlerimiz eksiksiz ödenmelidir. Manevra hizmeti yapan tüm personele manevra tazminatı ödenmelidir. Kilometre tazminat-

Demiryolu çalışanları davullu- zurnah eylemleriyle hükümeti uyardı.

ları eksiksiz ve eşit ödenmelidir. İşyerlerimiz özelleştirilmemelidir. Tansiyon altında çalışan personele tansiyon parası ödenmelidir. Toplu sözleşmeli ve grev hakkımız kullandırılmalıdır" dedi.

Gazete ve yazar ilişkisi üzerine

Açıklama

"Bakış' köşesinin yazarı, kimi yazılarından dolayı yazar-yayınevi arasındaki ilişki ve yönetime gereken ihtimamı göstermemesinden, dönem dönem buna dikkat etmesi yönünde yaptığımız uyarıları, pek ehemmiyete almamasından dolayı yayınladığımız bazı yazılarının altına "zorunlu açıklama" düştük. Bunlara rağmen M. Oruçoğlu'ndan ne beklediğimiz yanıtı alabildik, ne de olumlu bir gelişme görebildik. Yeniden "gazete ve yazar ilişkisi üzerine" başlıklı bir mektup gönderdik ve ortaya koyduğumuz görüşlere istinaden tavır belirlemesini belirttik. Fakat buna da bir yanıt alamadık. Sadece Özgür Gelecek'in 40. sayısında "Bakış" köşesi için gönderdiği "Hazır mısınız?" başlıklı yazının altına, mektubumuza yanıt olarak şu notu düşmüştür: **Not: Arkadaşlar sorun çıkarmayın. Düşünceye baskı uygulamayın. Bu tutum hiç de hoş değildir. Hoş değildir, zira, tavrımız kendisine göre her ne kadar yanlış da gelse orta yerde yanıtlanması gereken bir sorun var, ve buna cevap vermek gerekir. Yazı altına bir not düşmek karşılıklı ilişkiye ters bir davranıştır.**

Biz M. Oruçoğlu'nun görüşlerine ambargo koymuyoruz. Veya bilmem kimin değirmenine su taşıdığı için de ambargo koymuyoruz. Bizim istediğimiz şudur; karşılıklı haklara saygılı davranmak ve bu doğrultuda bir hakkın nerede ve nereye kadar kullanılacağını iyi bilmek gerekir.

Taraflardan biri bunu gözardı eder de "ben hakkım olanı kullanıyorum" diyerek tek yanlı davranırsa, orada bozukluk olur ve sorun anlaşılabilir hal alır. Her şeyden önce Oruçoğlu yanıtlanmasını istediğimiz sorulara ilişkin görüşlerini belirtmeli ve yanlışlarına karşı özeleştirel davranmalıdır. Bu nedenle; M. Oruçoğlu'na gönderdiğimiz "Gazete ve yazar ilişkisi üzerine" başlıklı mektubu okuyucunun değerlendirmesine sunuyoruz.

Sevgili Muzaffer;

Çatışkılar toplumunda yaşıyoruz. Böyle bir toplumda yaşadığımızı göre çatışan sınıflar var demektir.

İki ana sınıf yani, proletarya ve burjuvazi olduğuna göre, çatışkılarda her bir sınıf kendi menfaat ve amaçları doğrultusunda hareket eder. Buna denk düşen mücadele biçimleri ve araçlarını seçerler.

İşte bu araçlardan biri de gazetedir.

Bu toplumda hiçbir şey sınıflar üstü olmadığına göre, gazete de sınıflar üstü değildir, sınıfa tâbidir. O halde her gazetenin hizmet ettiği sınıfın siyasetine ve ideolojisine denk düşen bir yayın politikası var demektir. Bu politika, her bir haber, yorum ve makalede ifadesini bulur.

Köşe yazarları bu politikaya göre mevzilenir. İşte gazeteye niteliğini veren yan bunların toplamıdır.

Perspektifinde ısrarlı olmayan bir gazete, koşullara ve şartlara boyun eğmez, tavizkar davranırsa bölük-pörçük ve düzensiz görüşlerini biçimlendiremez. Biçimlendiremediği zaman, hitap ettiği kitleleri doğru görüşler etrafında toparlayamaz. Dağınıklığa meydan verir. Bu anlamda yayın politikasında tutucu olmamak kaydıyla ısrarlı olmak vazgeçilmezdir. Bu rotada hareket ettiği zaman; dışında kendisine en yakın gördüğü aydın-yazarla iş yapabilir. Bu zenginliktir, genişliktir. Zararlı değil yararlıdır. Ancak tüm mesele bunun uygulanmasındadır. Yani, gazete ve yazar arasındaki ilişkinin hangi temeller üzerinde ele alındığıdır. Proletarya partisine karşı değilse, halkın çıkarlarına karşı değilse, devrimci mücadelede ortak düşmana vuruyorsa, devrimin dostlarını karalamıyorsa, birleşmesinden yanaysa ve en önemlisi de gazete ile yazar birbirlerinin haklarına saygılıysa, özgür ve demokratik bir çerçevede fikirlerini ortaya koyuyorsa, uyulması gereken konularda birbirlerine anlayış gösterebiliyorsa, bu iyidir, faydalıdır. Ancak bunlara taraflardan biri riayet etmiyorsa bu zenginlik değil, fakirliktir; çok seslilik değil tek seslilik. Faydalı değil zararlıdır.

İşte seninle aramızdaki problem tam buradadır. Çünkü sen, yukarıda belirttiğimiz hususlara gereken önemi vermedin. Zira bir yazar olarak, hep kendi hakların ve istemlerin doğrultusunda hareket ettin. Bu, doğru bir yaklaşım değildir. Başkalarının haklarına saygısızlıktır. Doğrusu özgürlükten, demokrasiden çokça bahseden senin gibi bir yazara yakıştıramadık bunu. Özgürlük ve demokrasiden yana olmak, tek yanlı davranmakla ya da, "hep bana" mantığıyla olmaz. Kuşkusuz böyle bir özgürlüğün, böyle bir demokrasinin bir ayağı topal demektir. Mahsurlu ve sakıncalı demektir.

O halde daha fazla böyle bir anlayışta konaklamamalı ve derhal bu yanlıştan vazgeçmelisin.

Feki, ne tür soru nedir ve nasıl sağ

lanmalıdır? Taraflar en başta karşılıklı haklara saygılı davranmalıdır. Yani gazete olarak bir tarafta bizim haklarımız olduğu görülmeli, diğer tarafta yazar olarak senin hakların. O halde fikirlerinin yayınlanmasında önce birbirlerimizin haklarına saygı göstermeliyiz. Sonra bunların nerede ve ne zaman, hangi koşullarda dile getirebileceğine dair anlayış birliği içinde yapmalıyız. Ancak somut gerçeklikte senin tavrın hiç de böyle değil. "Birlik Serüvenlerim I. ve II" yazılarını "Korkma" "Ulus gerçeğini ciddiye almak" ve "Boyutlu cesur bir tartışmaya gereksinim var" yazılarının bu olumsuzluğun en iyi örnekleridir. Çünkü bu yazıların hakkında eleştiri ve uyarılarımız olduğunda sen "en iyi ben bilirim, siz bilmezsiniz" şeklinde davrandın. Üstüne üstlük, bir de bizi boyalı baskıyla aynılaştırarak, sansürcü olduğumuz yönünde suçlamalarda bulundu. Eğer sansürcü olsaydık kimi yazılarına katılmamakla beraber yayınlamazdık. Eğer senin haklarını bir bütün olarak görmezden gelseydik, bildiğimiz gibi hareket eder, sonuçta senin tavrına düşerdik. Ancak böyle bir yöntemi tasvip etmediğimiz için katılmadığımız ve o halde yayınlanmasını doğru bulmadığımız kimi yazıların hakkında değişiklik yapman konusunda bir taraftan seni eleştirirken, diğer taraftan tepkisel çıkışlarına anlayış göstermedik. Aksine katılmadığımız yazılarını yayınlarken, altına açıklama hakkımızı kullanarak yayınladık. Ancak bu tavrımız bile senin için öğretici olmadı. Ve sen, inadına eleştirdiğimiz konularda dolu dizgin kalem koşturdun. Böylece tek yanlı davranarak hep kendi haklarını düşündün. Gazete olarak bizim haklarımızı gözardı ettin. Bu ne demektir? Bu, özgürlüğü ve demokrasiyi hep kendin için bilmen demektir, başkalarının bu hakkı olduğunu unutmam demektir. Böylece söylemde savunduğun özgürlük ve demokrasiyi ne düzeyde kavradığını ortaya koydun ve bizi aydınlattın.

Bu süreçte ilginç bir yanın daha ortaya çıktı. Ki o da, proletarya partisini, kamuoyunda küçük düşürücü, karalayıcı saptamalarıdır.

Bu hoş görülecek bir davranış değilken, bir satırına dahi dokunmadan yine altına zorunlu bir açıklama düşerek yayınladık. Düşünceni sansür etmedik. Makaslamadık. İşte MLM erdemlilik budur. MLM cesaret budur. MLM'lerin kendi görüşlerine güvenmesi budur. Hiçbir şeyden kaçınmadık ve yayınladık. Kazanan kim oldu? Sen mi yoksa Özgür Gelecek mi? Kaybeden küçük burjuva kariyeri mi? Yoksa MLM kariyeri mi? Elbette kazanan MLM'ler oldu. İşte MLM'lerin kendi görüşlerine güvenerek küçük burjuva görüşlerin üzerine gitmesinin yöntemi budur. Cesaret budur. Öğrenilecekse bu pratikten öğrenilmelidir. Küçük burjuva kariyerizmin pratiğinden değil. Bu vesileyle bir kez daha küçük burjuva kariyeriz-

mine iyiden iyiye yaslandığını görüldük.

Nasıl ki bir elin Komün dergisinde bir elin Yeni Demokrasi dergisinde babacan rol oynuyordun. Şimdi yine aynı rolü Özgür Gelecek ve Partizan Sesi arasında oynamaya çalışıyorsun. Bu mantık iyi değil. Bunu söylerken Partizan Sesi'ne yazamazsın demek istemiyoruz. Böyle bir şey söyleme hakkını kendimizde bulmuyoruz. Bu tamamen seni bağlar ve senin tasarrufunda olan bir haktır. Çünkü bir yere bağlı hareket eden bir yazar değil, kendi başına "özgür" olan bir yazarsın. Yani bu konuda özgürsün istediğin yayın organına yazı yazabilirsin. Bu anlamda bir diyeceğimiz yok. Ancak eleştirdiğimiz yan; iki yayın organında çıkan yazıların ve ortaya koyduğun mantıktır. Bu mantık çok ilginçtir. İlginçtir çünkü; Partizan Sesi'nde komutana karşı selama dururken, Özgür Gelecek'te Proletarya Partisi'ne saldırıyorsun. Bu bir aymazlık örneğidir. Bu; bir tarafın dogmatikliğine demirlemek, bir tarafın demokratik ortamında zıvanadan çıkmak demektir. Bu, birinin hakkını kendi bencil çıkarlarına alet etmek demektir. Bunu yaparken kindiğin babacan tavırla, aslında sefilleri oynuyorsun. Ve böylece kitleleri seni daha iyi tanıdı. Ben merkezci mantığını gördü...

Sen en iyisi bu köşede kültür-sanat konularına yeniden dön. Siyaset yapmak istiyorsan kendini gerçekli platformlarda ortaya koy. Çünkü seninde belirttiğin gibi "yeni bir şey söylemiyor"sun. O halde yeni bir şey söylemek isteyenleri bir dinle...

Sonuç olarak diyoruz ki; eğer oyun oynayacak kurallarına göre oynayalım. Çok zengin birikimlerin ve önerilerin varsa onları lütfen ayrı bir şekilde yerine getir. Eğer birlikte hareket etmekten yanaysan, usulüne uygun hareket tarzını seç ve kıyasıya dövüş.

Eğer hala proletarya partisindeyse gönlün, kaçak dövüşmekten vazgeç.

Ve eğer demokratik bir ortamda özgürce fikirlerini ortaya koymaktan yanaysan, kendi hakların kadar karşındakinin de hakları olduğunu bil, öyle özgürlükçü ve demokrasiçi ol. Yanlışlarına karşı inatçı olma, özeleştireli ol.

Senden beklediğimiz budur. Hatalarından dolayı özeleştiri verir, bunu samimi olarak ortaya koyarsan köşende yeniden yazabilirsin.

Aksi halde, hatalarınla hesaplaşmaktan kaçınmanın yolu olarak "ben istediğim gibi yazırım, isteyen yayınlar istemeyen yayınlamaz" anlayışı kabul edilemez.

En kısa zamanda yanıtını bekliyor, yazılarını da bu tutumuna göre değerlendireceğimizi bilmeni istiyoruz.

Başarılar dileğiyle.

Kavgamıza yakışır şenliklerle gelin
Yaşama hakkına saygı duymak, onu kendine layık görmek demek,

O'nun için savaşmak demektir!

"Arabada ne var?"
"Ufak tefek köylünün eşyası"
"Keko arabada un var mı?"
"Yok."
"Şeker var mı?"
"Yok."
"Mekap var mı?"
"Yok."
"Ama poşet çok..."

"Benim." der sakin bir ses.
"Hani lan bunun reçetesi. Kime alıyorsun bunu."
"Reçeteyi yırttım attım. Kızıma alıyorum. Üstündeki kağıt yeter. Ben reçeteyi ne yapayım?"
"Ulan bu kan yapıcı. Niye kullanıyor kızın?"
"Valla ben bilseydim niye kullanıyor, doktora götürmezdim."

Saatlerce güneşin altında bekleyişler, tekrar geri üst komutanlara göndermeler, küfürler, hakaretler, tehditler ve sürüp giden bir işkence.
"Eğer otuz sekiz olsaydı ağg, silahımızın arkasında ölsedydik" derken bir yaşlı amca, çaresizliğini ifade ediyorsa da, esasta kendi gücünü yok sayıyor, kendisine tümüyle güveni yitirmiş bir çıkış, bir cesaret örneği sergilemeye çalışmakta. Otuz sekizler çok gerilerde kaldı ama, bu gün (94'te yani) o günün gerçeği ile kıyaslanamayacak ilerlikte bir mücadele sözkonusu. Eğer gerçekten arzun, "silahın gerisinde savaşarak" yiğitçe ölmeyi, bu işkenceye, bu dayatılan rezil yaşama yeğlemekse, onun yolu açık, hem de sonuna kadar. Ormanlarının yakılmadık, ülkenin değerlerinin yağmalanmadık yeri kalmamıştır. İlaçlarını bir eşek bakıcısı uzatmalı bekliyor. Seni var eden tüm değerlerin ayaklar altına almıyor. Bir tas çorbaya, bir yudum çaya hasret ediliyorsun. Oğul acısı, kız acısı. Her gün tepene inen bombalar, yıkılan evler. Sürgünler, toplama kampları. vs. vs.

Daha bundan beteri var mı? İnsanın, insan olmaktan başka herşey gördüğü bir yaşam, sence bir yaşam mıdır? Yaşama hakkının dahi en barbarca katledildiği ortamda, yaşamanın adı savaşmaktır. Zulmün ve talanın olduğu yerde, tek kurtuluş onu yıkmak için savaş-

maktır. Savaşanlara omuz vermektedir. Gerisi bir rezilce yaşam. Gerisi ölüm, hem de sürüngenler gibi. Dersim Kürt'lerinin bir sözü vardır. "Merdeneki merdena naxire xire çika." "Ölüm ölümse, bu hırlamak nedir?" Evet, ölüm kapına dayanmış, zulüm senden itaat ister, kişiliğini, onurunu, sevincini ister. Yolu yok, ya savaşacak, yaşamak için öleceksin. Ya da "hırlayarak" öleceksin. Seç seçebildiğini. Ölülerinden dahi korkuyor zebaniler. Senin gücün onları korkutur. Senin suskunluğun onları çoşturur. Kendi doğal haklarını savunmak için dahi kılını kıpırdatmıyorsan; yakındır, yakındır faşizmin kapından içeri girmesi. Kendini bu rezilce dayatmaların layık görmüyor, ve bir parça için kaniyorsa yapacak tek şey var; sıyrılıp bütün özel kaygılarının doğrulmak, ve inada inat yaşamı güzel kılmak istemendir. Onun için karaçor çekip halaya girmendir.

Bak önünde yatan şu gencecik devrim şehidi, niçin düştü gecenin karanlıklarına? İşkence etmişler cesedine. Sürüklemiş, yakmışlar. Kulaklarını kesmişler. "İçim dayanmadı" diyorsun. O zaman ne duruyorsun? Bunca acıya nasıl ve kimler için dayanıyorsun, kimler için?

Bütün bunlar saniyelerle ifade edilebilecek bir zaman dilimi içinde, zorlayarak düşün gücümü ve yirtarak umarımdaki bekleyişi, gelip geçti serimden. Ölümcül ağrılara takılan serçe kuşlara umut şüurleri yaymak isterdim. Bir ana yavrusunun kanlı bedenine sarılırken, parçalarken göğüs kemiklerinin en irisini başınların ortasında, haykırarak düşmek isterdim. Yaşama depremlerin sesi, gök mavisini karartan yılanların eceli olmak isterdim.

Ve söylencemizin özcesi;

Bizden öncekiler nasıl görkemli sabahların konukları idiyeler, bizler de aynı sabahlara varacağız. Bir şey için. Bir tek "insanca yaşadık" diyebilmek için. Onurun kutsal tapınağına varabilmek, ezilen tüm insanların sofrasına bir parça umut verebilmek için.

Bizi ağıtlarla uğurlamayın. Peşimizden kara yaşlara sarınmayın. Çaresizliğin orta yerinde açan orkidelere ah etmeyin. Kavgamıza yakışır şenliklerle gelin. En iyi elbiselerinizi giyinin. Saçlarınızı rüzgara bırakın. Mor menekşeler, sarı güller takınarak gelin. En güzel coşku-larınızı harlayan türkülerinizle, isyan çiğleklerini yaran zilgitaranızla gelin. Halaylar kurun ülkelerimizin vurulmuş sabahlarına. Lütfen KARAÇOR da oynayın, ağız dolusu güllüklerle. Deniz mavisineyle gök mavisinin arasına çizin resimleri. Sonra tüm genç sevgililer tutunus sıkıca güneşin ilk ışıklarına. O gün de uyumayın, bize ayırın en görkemli aşklarınızın yazıldığı senfonileri. Anaları ağlatmayın. Yüreklerrindeki isyanları sarın sevincinize. "Çocuklarımız sizler için ölecek kadar seviyorlardı sizi" deyin. Ve dayanamadıklarından yetmiş belalı acılarımıza, cellatlarımıza baş kaldıralar.

Şimdi, hep birlikte derin ağrılara tırmanmanın zamanıdır. Gök kubeyi fethedecek çığlıklar haykırmanın zamanıdır.

Elini elime, omzunu sırtına yaslayacak küçük tepçikleri oluşturacak, büyük dağlar yaratacağın. Sakıncalı yazılar yazacak, umarsız açsamlar okuyacaksınız. Ya devrime omuz verecek onurlanacaksınız, ya da faşizme koyunca yem olacaksınız. Tercih edebilecek başka bir yolu yok.

Değinmeler

Ali D.Kardeş

Memleketi satıyorlar

"Özelleştirme Yasası" çıktı. Memleketi satacaklar! Bundan böyle kimse "memleketi satıyor" diye suçlanamayacak! Satış alenen gerçekleşecek, çünkü satışın "yasası" var. Bu satış hem de "solcular" değil, bizzat hükümet yapacak.

Artık Türkiye, "rekabet şansı" yakalayan işletmelerle Avrupa Birliği'ne de girip; emperyalizmin kucagında kıvrım kıvrım kıvrınmak için tüm kurumlarıyla canla başla çalışabilir!

"Özelleştirme" yasası ile birlikte hangi KİT'len ne kadar işçi atılacak belli bile oldu. Yıllardır tüm "devlet kurumlarını" bürokrasi ile yönetenler; kamu yararına olan her işi evrak altı ederek yıllardır erteleyenler son sürat "özelleştirme" uygulamalarına giriştiler. Girişimciliğin ruhu nasıl da kendini gösterdi!.. Artık herşey vızır vızır!.. İşin şakası bir yana devletin talanı da vızır vızır!..

"Rekabet koşulları"nın sağlanamayacağı bir düzende, tekelleşmenin en uç noktada olduğu bir düzende ekonominin özelleştirilmesinin de mülkiyetin devrinden öteye gider bir yanı yok!..

Zonguldak'ta maden işçisinin pankartında şunlar yazıyor: "Amerika'nın itleri, satılmayız KİT'leri!.."

Türkiye işçisi; KİT'lerin özelleştirilmesinin mülkiyet devrinden başka bir anlamı olmadığını da farkında değil. KİT, devlet elinde olsa sanki; iştent atılmadan kurtulacak, sanki refaha erecekti!.. Ne yazık ki, atı alan Üsküdar'ı geçerken Türkiye'de emekçi; bilinçsizlik içinde... Kendi gerçeğinden uzaklaştırılara kanma hat boyutta... Oysa yaşamın her alanında, doğruların, değer yargılarının çarpıtıldığı bir düzende yaşarken daha uyanık olmak gerekmez mi?

Bir kez daha yineleyelim: KİT'ler özelleştirilirken; kamu yararı gözetilmedi; bu sistem gözetmez del... Mülkiyet devrinden başka bir anlamı olmayan uygulama; sınıf farklarını daha da derinleştirecek. Emekçi halk için yok-sulluk daha da artacak. Tefeci, vurguncu, fırsatçı zenginleşecek. Sağlık, eğitim ve bazı kamusal hizmetlere ancak parası olan ulaşabilecek!..

Allah aşkına söyleyin, şimdiye kadar bir tek senin yararına bir "yasa" çıktı mı meclislerinden?..

Çıkan "özelleştirme" yasası senin için ıssızlık, açlık, sefalet getirecekken, onların tezgahlarında "KİT'leri" satırsan ne olur, satırmasan ne olur?..

Artık onların sözlerine, düzenlerine güvenme. Kendi gücünü tanı, kendi doğrularını ara.. Göreceksin kurtuluşun işte o zaman.

1995
yeni bir mücadele
yılına merhaba

Umut Yayıncılık takvimi çıktı
Partizan bürolarından temin
edebilirsiniz.

Çizgilerle

Manuel Tekin

KONUŞAN FOTOĞRAFLAR

Yorumsuz

Milletvekili seçilebilmek için "yandım allah" kendisine bölge arayan DYP'nin SHP'li lideri ve Başbakan Yardımcısı Murat Karayalçın'ın, Adıyaman'dan aday olduğunu gazetelerden okumuşunuzdur. Bu, biiri!

Yine gazetelerin yazdığına göre, ANAP Lideri Mesut Yılmaz, Adıyaman'a "kirve" olmuş. Bunu da okumuşunuzdur; bu, ikii!

Hele, bu iki haberi birleştirin bakalım, ortaya ne çıkacak!?

Zamanı var

İstanbul'un, Arabistan veya İran kökenli olduğunu sandığımız(!) Büyük Şehir Belediye Başkanı Tayyip Erdoğan, başbakanlığın, Anıtlar Yüksek Kurulu'na verdiği emirle Taksim'e cami yapılmasını engellemesini eleştirerek "% 99'u müslüman olan bir ülkede siyasi

nedenle camiye izin verilmediğinden halk neden ayaklanmıyor, anlamadım!" buyurmuş!

Hele biraz daha bekleyin yaa Tayyip efendii! Halklarımız gerçekten ayaklanıp kafalarımızdaki örümcekleri aldığı zaman anlayacaksınız.

Alo, devlet gidiyor

"Alo, İmdat", "Alo, Polis" "Alo, İşten Atıldım", "Alo, Elektrik" "Alo, Yangın" "Alo, Kıldan Tüyden Şeyler" türünden hiçbir halta yaramayan ipe-sapa gelmez hatları anında yapan ama sıradan bir vatandaşın telefon hattını bağlamaya sıra gel-

diği zaman ise, aynen diğer konularda olduğu gibi, vatandaşın "yuvasını yapan" devletin, bu gidişle yakında, başta ABD olmak üzere diğer emperyalistlerle doğrudan bağlantılı olan "Alo, Devletimiz Elden Gitti, Gidecek!" hattını kuraçağı sanılmaktadır.

Satılık namus

"Biz, 5 generalin icazetiyle kurulan bir parti değil; halkın gerçek partisiziz!" diye bol keseden övünen DSP, Buca Belediye Başkanı Cemil Şebay aracılığı ile "Çin, Hong-Kong'u İngilizlere kiralayarak ekonomisini düzeltti, modernleşti, (...) ve 100 milyar dolar kazandı. Biz de Güneydoğu Anadolu'yu (yani Türkiye Kürdistanı'nı bn-) İnsanlara kiralayalım." diye bir "namus" ihalesi önermiş.

İşte şimdi olmadı Cemil "bey" yani oldu da, "yarım" oldu. Biz kiraya karşıyız. Niye mi? Çünkü; diyelim ki, Mao Zedung öncesi Çin İmparatorluğu gibi, biz de T. Kürdistanı'nı Japonlara 99 yıllığına ki-

raladık. Bu 99 sene boyunca (hani iyimseriz ya (!) Kürdistan modernleşti(!), ekonomi düzeldi (!), terör(!) bitti (burası çok önemli) Kürtlerin bir kısmı Türk olduklarını (!) söylerken, diyelim ki bir kısmı da, "Biz Kürtler, esasen Japon kökenliyiz(!)" filan dediler.

Ee, sonra? Sonrası kötü! Kira süresi bitince yine bir kısmı Kürt, bir kısmı da Türk olduklarını söyleyecek, yine terör(!) başlayacak, ekonomiye yine "rahmet" okuyacağız, falan filan...

En iyisi satalım! Sadece T. Kürdistanı'nı değil, Türkiye'yi de satalım. En azından 500 milyar dol. pardon, "Ye" para tiki var sen ne bu parayı Cemil "bey" ye?

PARDON!

— Okullara askerler yerleşiyor.

★ Yok canım, kültür ve sanat eğitimi için değil...

— Kibrit bile karneyle veriliyor.

★ Köyleri ve ormanları yakanlara da taktirnameyle...

— Mumcu'yu devlet öldürmüş.

★ Günaydın!..

— Ecevit'ten Çiller'e sürpriz destek.

★ Allah allaaah, burada "sürpriz" nerede?!

— Soysal'dan Scharping'e "Kürt" dersi.

★ Hadi canım sen de, kendisi biliyor mu ki?..

— ANAP lideri Yılmaz: Sine-i millete döneriz.

★ Biraz sabredin, biz sizi sille-i millete döndereceğiz.

— RP- İran'ın avukatı.

★ Ne yani, savcısı olacak değil ya...

— Mardin'in düşman işgalinden kurtuluşunun 75. yılı kutlandı.

★ Güzel de, TC ordusu hâlâ orada?!

— Çalışma Bakanı: Memur sendikası yok sayılmaz.

★ Eee, var da sayılmıyor?!

— Çiller: Barışın başrolümdüm

★ Aman gözünü seveyim, setten bile uzak dur.

— Hükümet, MGK'ni bu kez dinlemedi

★ Demek ki hükümet değişikliği var.

— Bedelli askerlik uzun süre yok.

★ Allah allah, hem "askerlik" hem "bedelsiz"?!!..

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

1- Yaklaşık olarak İ.S. 1. yy'da ortaya çıkmıştır. Ona göre, objeler arasındaki bütün niteliksel farklılıklar, onları oluşturan maddi elemanların değişik bileşimlerinin bir sonucudur. Bilinç, maddi elemanların özel bir bileşiminin ürünüdür. epistemolojinin sansüalist, etik'te ise hedonist (hazcı) olan eski Hint materyalizmindeki bir akım. 2- Belirgin özellikleri aşırı dogmatizm, otoritaryanizm ve skolastisizm olan belirli bir dindeki dogmalar sistemi, tanrıbilim. 3- Yere serilen bir dokuma türü (tersi) - Dış dünyanın objektivitesinden hareket eden eski materyalistler, bilinci, dış dünyanın insanın duyu organlarını etkileyişinin basit bir algılama süreci olarak nitelendirirken, insanın kendisini, bu süreçte sadece algılayan subjekt olarak kabul ediyorlardı. İşte bu ve benzerlerinden dolayı bilgi teorisinde pre-Marksist materyalizmin başlıca kusuru olarak kabul edilen kavram. 4- Duman tekesi - Yaptığı dansın figürleriyle diğer ajanlara bilgi veren ve yakalandıktan sonra kurşuna dizilen II. Dünya Paylaşım Savaşının ünlü kadın ajanının ismi - Tersî bir nota. 5- Bir emir - Tersî, ...'de şehit düşen TIKKO gerillası Metin'in soyismi. 6- Gülele aykırı olan tenomeni ve insanın bu tenomen karşısındaki olumsuz tavrını belirten estetik kategori - Eti beğenilen bir balık ismi. 7- Sıradan, bayağı - Argoda, 'çok sarhoş' anlamında bir sözcük - Yasa, kural, biçim vs. anlamına gelen, Çin felsefesi kavramı. 8- Tersî, tutma organı - Bize göre babamızın crkek kardeşi - Eski dilde su. 9- İkincil - Elma'nın eski bir söyleniş biçimi. 10- "Sıcak ile soğuk arası yap" anlamında bir emir - Olasılık ifade eden bir sözcük.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1- Bilinçli faaliyet karakteri başaramadıkları halde, bilinçli süreçleri etkileyen aktif biçimsel süreçlerin karakteristiği. 2- Kapitalist formasyonun ortaya çıkmasıyla birlikte, tarihsel olarak meydana gelen, ortak maddi yaşayış şartlarıyla, yani ortak toprak ve ekonomik yaşayışla, ulusun kültürel spesifiklerinde kendisini gösteren, dil ve psikolojik yapı ve hatta ulusal karaktere ait bazı özelliklerin ortaklaşağıyla ayırıldığı en geniş insan topluluğu biçimi - Bilincin maddesel olan'la maddeyle epistemolojik tezatlığı temeline dayanan bir insansal bilinç karakteristiği. 3- Hükümdarların başlığı - Bir renk - Bir hece. 4- Bir ülem - Bir mastar eki-lyelik belirten bir sözcük. 5- Kökleri, Platon'un ruha ilişkin öğretisine ve Aristotelis'in entelekyaya ilişkin öğretisine kadar uzanan; yaşam aktivitesinin bütün süreçlerini güya canlı organizmalarda mevcut bulunan özel, maddi olmayan faktörlere atfedilen bir biyolojik akım. 6- Kur'anda surelerin her bir bölümü - Tersî, I. James zamanında en yüksek mevki olan Baş Şansölyelik'e yükselen; 1626'da, ünlü eseri Navum Organım'ı yayımlayan, 1651-1626 yılları arasında yaşamış olan yeni materyalizmin ve dencyesal bilimin kurucusu İngiliz filozof Francis'in soyadı. 7- Kamızın dolastığı "boru" - Tersî, tarihte bir devlet. 8- Büyüklük, ileri gelenler - Notada duraklama imi - "Mala"nın sessiz harfleri. 9- Beklenilmeyen bir durum karşısında, aşkinlik, korku ve .. hareketsiz kalmak. 10- I.O. 387 yılında, Platon tarafından Atina'da kurulan ve adını içinde bulunduğu korulukları alan, eski bir idealist felsefe okulu.

SOLDAN SAĞA

1) KAPITALİZM - 2) EPİTENDMEN 3) LÖR - KADER 4) AR - KİR - CAN 5) MISAL - KAFİ 6) CA - İBER - EK 7) ADI - İKTE 8) LİDER - Tİ 9) AMA - EZELİ 10) RAKAY - RAZI
YUKARIDAN AŞAĞIYA
1) KELAMCILAR 2) OPORTA - İM 3) PİR - ADAK 4) İT - KAİDE 5) TEKİL BİREY 6) ANAR 7) LOD - KRİTER 8) İMECA - KILA 9) ZERAFET - İZ 10) MN - NİKEL

SÖZÜN ÖZÜ

Manuel TEKİN

Düzen çarkları içinde bir "Adil düzen": RP

Y il 1983. Siyasi yasakların kaldırılmasıyla, 80 öncesinin MSP'si "adil düzen" söylemleri RP olarak yeniden kuruldu. MSP döneminde sadece camiye giden, dinine düşkün kesimleri örgütleyerek istediği yere ulaşamayacağını anlayan RP, stratejisini değiştirdi. Hedefe varmak için kitleselleşmesi, toplumun diğer kesimlerini de yanına çekmesi gerekiyordu. İşsizliğin çığ gibi büyüdüğü, yoksulların gittikçe yoksullaştığı, yolsuzlukların ayyuka çıktığı, insanların düzene olan tepkilerinin arttığı bir ortamda RP, her türlü çelişkinden yararlanarak kendisini düzendişi, düzene alternatif, dürüst parti olarak gösterip, bir de "adil düzen" vaad ederek kitleselleşmeye çalışıyor.

Hiçbir zaman altı tam olarak doldurulamayan bu "adil düzen" nedir?

Faizin isim değiştirip kazanç adını almasının, vergilerin "aynı" olarak alınmasının, serbest piyasanın savunulmasının, kar ve daha fazla karın elde edilmesinin, tefeciliğin daha da geliştirilmesinin adıdır adil düzen.

Bir takım biçimsel değişikliklerin yapıp bazı soyut projelerin hazırlanarak yapılacak sömürünün gizlenmeye çalışılmasının adıdır adil düzen.

Bugün RP oldukça yoğun bir örgütlenme çalışması yapıyor. Çalışma alanlarının başında da gençlik bulunuyor. 1975 yılında kurulan ve bugün hemen hemen her semtte bulunan Milli Gençlik Vakfı (MGV), ilk ve orta öğretim gençliği üzerinde yoğunlaşıyor. Henüz belli bir kişilik ve düşünce yapısına sahip olmayan, çocuk yaştaki bu insanların geri duygularına hitap ederek, derslerine yardımcı olup onları kendilerine çekiyorlar. Özellikle yoksul semtlerde oturan, derslerinde başarılı olan öğrencilere maddi yardımlarda bulunuyorlar. Bu gençleri kendilerine ait olan FEM dersanelerinde bir taraftan Anadolu Lise'lerine, askeri okullara, üniversitelere hazırlarken, esas olarak kendi görüşleri doğrultusunda eğitiyorlar. Ev sorunu olanlara ev tutuyorlar, işsiz olanlara iş bularak kendi görüşlerinin birer propogandacısı haline getiriyorlar.

Örgütlenme işiyle uğraşan kişi, bir şekilde çocuk ya da gençleri MGV'ye veya özellikle bayanları, kızların kaldığı evlere götürüp burada İslami eğitim üzerine duruyorlar. Göstermelik olarak diğer derslerde de biraz yardım ediyorlar. Erkeklerin yararlandığı ve özellikle yakın doğuş sporlarının öğretildiği spor salonları da örgütlenmenin birer aracı olarak kullanılıyor.

İşte bu örgütlenme yöntemlerinin kullanıldığı MGV'lerin amacı, "ecdada yakışan millî gençlik" yetiştirmektir. Yani yetişecek olan gençlik gerici ve İslamiyet için her şeyi mübah görecek bir gençliktir. Araştırmayan, sorgulamayan, herşeyi İslamiyete göre yapacak bir gençlik...

Bunun yanında sağ iktidarlar boyunca Milli Eğitim Bakanlığı'nda kümelendiği gerici kadrolar sayesinde mantar gibi türeyen Kuran Kursları ve İmam Hatip Liseleri vasıtasıyla "adil düzen" yanlısı gençlik yetiştiriliyor.

İkinci sınıf insan olarak görülen, yan yana duran üç sifir gibi başına "1" rakamı eklenmeyince değeri olmayan kadınlar; özellikle seçim çalışmalarında Refah'ın aktif örgütleyicileri olarak görev alıyorlar. Mahallelerde ev ev dolaşıp hemcinslerinin oylarını kazanmaya çalışıyorlar. Evlere küçük "hediye" bırakmayı da ihmal etmiyorlar. Seçim arabalarının şoförlüğünü yapıyorlar. Propaganda filmlerinde, afişlerinde kah tırbanlı kah tübansız RP'nin propogandasını yapıyorlar. Böylece RP'nin kadınlara karşı bakış açısını gizlemeye çalışıyorlar.

RP yaptığı propogandalarla çocukları kullanmayı da ihmal etmiyor. Gözü yaşlı çocuklar, babalarının işten atıldığını, aç olduklarını söylüyorlar. "Adil düzen" babalarına iş vaadinde bulunuyor.

Ancak "adil düzen" propogandasında kullandığı gözü yaşlı çocukları unutarak ele geçirdiği belediyelerde hemen işçi kıyımına başlıyor.

Refah'ın 27 Mart yerel seçimlerinden başarılı çıkmasının en büyük etkenlerinden biri; düzenden bir beklentisi kalmayan büyük çoğunluğun Refah'ı da denemek istemesiydi. İşten atılmaları karşı çıkıyordu Refah. Fırsat eşitliği diyordu. Herkesin ibadetini rahatça yapması gerekir diyordu (tabi bu, tarikat mensupları için geçerliydi.) Faiz kalkacak, paranın değeri düşürülmeyecek, işçi sayısı üç kat artacak vs. vs... Sonuçta düzenden beklentisi kalmayan kitleleri gerçekten etkiledi. Gerçi kitlelerin kafasında yine bir soru işareti vardı. Şimdiye kadar birçok vaade inanmış ve sırasıyla hemen hemen bütün düzen partilerini denemişlerdi. "Acaba" sorusuna rağmen RP'ye oy verdi kitleler. Bir de RP'yi deneyeceklerdi. Ve denediler de. Sonuç ne? RP vaatlerini unutmamıştı. Aldığı belediyelerde önce; "işçi sayısı fazla", sonra; "terörist" diyerek bir çok işçinin işine son verdi. Bir yandan bazılarını işten atarken diğer yandan kendi tabanından boşlukları doldurdu. Bu örnek bile durmadan "dürüstlük" propogandası yapan RP'nin ne kadar dürüst olduğunu gösteriyor.

Daha çok Sünni örgütlenmesi yapan ancak, Alevi- Sünni ayrımı yapmadığını, Alevilerle Sünnilerin kardeş olduğunu söyleyen RP'nin "adil düzen"i diğer taraftan Alevi mahallerine saldırımdan, cemevlerini yıkmaktan da geri kalmıyor. Daha dün Sivas'ta 37 canın katledilmesinde rol oynayanlar bugün, yaptıklarını unutarak; "cihad ikna yöntemidir. Anlatarak ve inandırarak sonuç almaya çalışmaktır. Zorlamak ve kan akıtarak mücadelenin adı mukateledir (katliamdır)" di-yebiliyorlar.

Büyük kentlerde kentin yoksul, sosyo-ekonomik açıdan çelişkilerin yoğun yaşandığı bölgeleri seçen RP, T. Kürdistanı'nda da geri bırakılmış Kürt illerini seçiyor. Ve RP'nin oy potansiyelinin büyük bölümünü bu bölgeler oluşturuyor. Bu tabanın RP'yi desteklemesinde kullanılan esas unsur İslam.

T. Kürdistanı'nda verilen Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı devletin yürüttüğü savaşta, vurucu güç olarak MHP'liler kullanılıyor. Devletin Kürtlerle birleşebileceği ideolojik temel ise İslam olarak görülüyor. Hazırlanan ayetli hadisli bildirilerle; İslamın getirdiği birlik, beraberlik kardeşlik düşüncesi ve PKK'ya karşı verilen savaşa katılmanın bir müslümanlık görevi olduğu düşüncesi işlenmeye çalışılıyor.

Genel olarak seçimin boykot edildiği yerlerde RP ve MHP'nin başarılı çıkışı hiçde şaşılacak birşey değil. Çünkü emir-komuta mekanizması sayesinde ordu ve polisleri RP ve MHP'ye gidiyor. Bu da devletin kolluk güçleri içinde RP'nin örgütlenişinin boyutunu yeterli kadar gösteriyor.

Güneydoğu'da MHP ile RP arasında sahte bir çatışma yaratılmaya çalışılıyor. RP'li bir heyet Güneydoğu illerini ziyaretinde özel timlerin Kürt halkına çok kötü davrandığını, bunların içinde MHP'li ülkücülerin de olduğunu dile getirmişti. Evet doğrudur. MHP'liler özel tim içinde yer alıyorlar, ama RP'nin bunlara karşı Kürt halkının yanında olmak gibi bir kaygısı yoktur. Tek kaygısı; DEP'in kapatılması sonucu, boykota gitmeyen Kürtlerin oylarını almaktır.

27 Mart yerel seçimlerinde RP, Kürt oylarını toplayabilmek için Doğu ve Güneydoğu'da tek başına seçime girdiği bölgelerde, adayların Kürtçe propoganda yapmalarına izin verilmesi için meclise öneride bulunmuştu. RP-Güneydoğu örgütleri parti bayraklarının üst köşesini Kürdistan bayrağının renkleri ile boyayıp, RP'nin amblemi ile Kürdistan bayrağının birleşimini kurnazlığını yaparak, kendisinin PKK'ya

Refah Partisi ve lideri Erbakan her kılığa girebilir niteliktedir. Şimdi, Kemalizme yakın görünme ve Türkiye'de yönetime gelebilmek için ABD'den icazet alma dönemidir. Erbakan'ın ABD gezisi ve görüşleriyle, Melih Gökçek'in Abramowitz'i Türkiye'ye daveti bu niteliktedir.

alternatif olduğunu göstermeye çalışmıyordu.

27 Mart seçimlerinden başarılı çıkan RP, şimdi 4 Aralık seçimlerine hazırlanıyor. Bunun içinde belirleyici adımlarını attı bile. Türkiye'nin batılı devletler tarafından yönetildiğini, sömürüldüğünü, devletin Amerika'ya bağımlı olduğunu belirten Erbakan, "anti- Amerikancı" söylemlerini bir yana bırakarak Amerika'dan medet umuyor. Diğer düzen partileri gibi RP de, seçimler Amerika'da yapılacak gibi soluğu Amerika'da aldı. Erbakan da, bir zamanlar "şeytan" dediği ABD'nin "Sam Amca" olduğunu kabul etmek zorundaydı; yoksa Sam Amca'sı Erbakan'a icazet vermeyecekti. Her ne kadar Erbakan; Kaliforniya'da, oradaki halk tarafından yıkılan cami için yerinde inceleme yapmaya gittiğini söylediye de, farklı bir takım görüşmeler yaptığını da gizleyemedi.

Erbakan'a Amerika gezisi sırasında eşlik eden RP'nin Dış İlişkilerden Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Abdullah Gül Amerika dönüşünde; "Türkiye'ye yabancı sermaye gelebilir, buna karşı değiliz. Gelen yabancı sermaye kendi kazanırken, biz de kazanmıyoruz mu değil mi? Biz buraya katız. Biz rasyonel bir partiyiz" di-

yordu. Bu da gösteriyor ki; "Adil düzen" savunucularının "adil düzen"i Amerika'ya bağılı, Amerika güdümlü bir düzendir.

İşte; "Anti- emperyalist" söylemleri Erbakan'ın MSP'sinin bugün kendini gizleyemediği ortaya koyduğu "adil düzen" ci RP'si budur...

İşte; 27 Mart'tan aldığı güçle yola çıkan RP'nin, 4 Aralık'ta daha üst boyutta bir oyla burjuva siyaset sahnesinin başına oturmak için kitlelere sunduğu "adil düzen"ci Refah budur.

İşte "adil düzen" diye diye düzenin çarkları içerisinde en büyük dişli olmak için çabalayan ve kitlelere bugünün düzeninden başka birşey veremeyecek olan "Adil Düzen"ci Refah budur.

Oysa işçilerin, köylülerin, yoksul halkın kurtuluşu bu tür uydurma "adil düzen" lerle değil, proletarya önderliğindeki sınıf savaşımının zaferiyle mümkündür. Gerçek kurtuluş sınıf savaşımıyla kurulacak sınıfsız, sömürsüz bir dünyada olacaktır. Düzen partilerinin söylemleri ne olursa olsun asla halk için değildir. Bütün istemlerin, yalanların altında yatan tek şey sandıktan alacakları oylardır. O halde bütün bunları biliyorsak, yapacağımız tek şey; halkın oy gücünü asla onlara vermemek olmalıdır.

ENDONEZYA

APEC Zirvesi ve yeni hesaplar

Dış Haberler Merkezi- Kasım ayı ortalarında, Endonezya'nın eski bir dinlenme kenti olan Bogor'da APEC (Asya-Pasifik Ekonomik İşbirliği) zirvesi gerçekleştirildi. Oturum oldukça kalabalıktı. Pasifik Okyanusu'na kıyısı olan 18 ülke temsilcisi; Avustralya'dan Paul Keating, Brunei'den Sultan Hassanal Bolkiah, Kanada'dan Jean Chretien, Şili'den Eduardo Frei, Çin'den Jiang Zemin, Hong Kong'dan Hamish Macleod, Güney Kore'den Kim Young Sam, Malezya'dan Matathir Mohamaed, ABD'den Bill Clinton, Endonezya'dan Suharto, Japonya'dan Tomiichi Murayama, Meksika'dan Carlos Salinas de Gortari, Yeni Zelanda'dan Jim Bolger, Papua Yeni Gine'den Julius Chan, Filipinler'den Fidel Ramos, Singapur'dan Goh Chok Tong, Tayvan'dan Vincent Siew ve Tayland'dan Cuvan Leekpai oradaydı. Zirve zaman zaman tartışmalı geçti ve güvensizlik içinde son buldu.

Anlaşma, 2020 yılına kadar, Pasifik'te serbest ticaret ve yatırımla-

rı öngörüyor. Eğer bu anlaşma hayata geçirilirse, Avrupa Birliği ve Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması'nı (NAFTA) geride bırakacak. Çünkü APEC dünya ticaretinin % 41'ini düzenliyor ve 2.2 milyar dolarlık ticareti öngörüyor.

APEC hakkında, C. Fred Bergsten "Tarihin en büyük ticari inisiyatifi! Bu, dünyanın yarısının ticari korunakları eritme kararı!" yorumunu yapıyor. Bergsten, Washington Uluslararası Ekonomi Enstitüsü yöneticisi ve Seçkin Elemanlar Grubu başkanı. Yani, onun yorumlarının, ABD'nin özelemlerini yansıttığı rahatlıkla söylenebilir.

Fakat, Bogor deklarasyonu henüz yasal zemin kazanmadı. Deklarasyon, daha çok "politik tavsiyeler" ve öngörü niteliğinde. Bu "tavsiyeler" in başarılı olup olmayacağı, 1995 yılında Japonya'nın Osaka kentinde yapılması kararlaştırılan görüşmelerde belli olacak.

APEC, 1989 başlarında, eski Avustralya'lı Başbakan Bob Hawke tarafından ortaya atıldı. Bir yıl önce de, ABD başkanı Clinton'un üst düzey APEC liderlerini Seattle kenti yakınlarındaki Blake Yarımadası'na davet etmesiyle, süreç hızlandı. Bir üst düzey ABD yetkilisi "Clinton'un inancına göre dünya pazarından Amerika'nın yerinin güvenliği, başkanlığı sırasında yapabileceği en önemli şeydi" diyor. Bu sözler, ABD emperyalistlerinin APEC'e verdiği önemin bir göstergesi tabii.

Bogor'daki görüşmeler sırasında, ev sahibi Suharto, zirveye gelen ülke temsilcilerine batık gömlekler hazırlamaktan başka marifetler de sergiledi. Endonezya, Asya'da en yüksek gümrük oranlarına sahip ülkelerden biri olmasına rağmen, Suharto "APEC'i coşkuyla karşılıyoruz" dedi. Blake Yarımadası'ndaki toplantıya gelmeyen ama bu son toplantıya gelen Malezya Başkanı Mahathir Mohamad'ı da ikna etmeye çalıştı.

Ancak gerçekler inatçıdır. Suharto'nun, 2020 yılına kadarlık bir

APEC Zirvesi sırasında, Doğu Timor'un başkenti Dili'de, Endonezya'nın işgalciliği protesto edildi.

programda uyum istemesi Çin, Tayvan ve Güney Kore tarafından kuşkuyla karşılandı. Bundan öte, APEC, sadece ekonomisi gelişmiş ülkelere hizmet edecek. Örneğin Hong Kong ve Singapur serbest limanlarından başka, diğer Asya ülkeleri yerel pazarları koruyarak ihracatı teşvik ediyor. Japonya, Güney Kore ve Tayvan'daki bazı endüstri dalları ve şirketler, uluslararası rekabete girebilecek çapta. Çin dev bir ihracatçı ama, ithalat ve yatırım kabul etmiyor. Endonezya, Tayland, Malezya ve Filipinler'de yerel üretim yüksek düzeyde korunuyor. Ve bu ülkeler ithalatta boy ölçüşemez konumda. Yani, APEC çeşitli çelişkileri körüklüyor. Buna örnek olarak, bizzat ev sahibi Endonezya'yı gösterebiliriz. Clinton Jakarta'dayken, Endonezya'nın işgali altındaki Doğu Timor ülkesinden 29 protestocu, ABD büyükelçiliğinin önünde protesto eylemi yaptılar. Elçiliğe, araba park yerinin çitlerini atlayarak giren protes-

tocular, ülkelerinin bağımsızlığını istediler. Ve Clinton'la görüşme talebinde bulundular. Tabii Clinton bu talebi reddetti. Öte yandan zirve öncesi ve sırasında birçok gösteri meydana geldi. Bu gösteriler sırasında 80'e yakın Doğu Timor'lu gözaltına alındı.

Clinton ise APEC'i bir an önce Kongre'den geçirmek istiyor. ABD Çalışma Bakanlığı'nın tahminlerine göre, her 6 ABD girişiminden biri, APEC ülkeleriyle ihracat yapacak. ABD Ticaret Bakanlığı'ndan Ron Brown "Denklemler çok basit. İhracat eşittir, iş" diyor.

Gerçekte, Brown yanılıyor. Çünkü denklem çok basit değil. Öncelikle, NAFTA'nın Meksika'da yol açtığı köylü isyanı hala hafızalarda. Ve unutulmuş (!) başka şeylerde var: ABD, Japonya, Çin üçlüsünün Asya pazarlarından serbestçe at koşturmasına Almanya, Fransa ve İngiltere'nin seyirci kalmayacağı açık.

Gizli anlaşma iddiası

Dış Haberler Servisi- Yunanistan'da yayımlanan Mesimvrini gazetesinde, Yunanistan ile Türkiye'nin, Ege'deki tatbikatlar için gizli anlaşma yaptıkları iddia edildi. Anlaşmanın, Amerika'nın müdahalesiyle yapıldığı haberinin manşetten verildiği gazetede, araya ABD Savunma Bakanı William Perry'nin telefon konuşmaları ile girdiği belirtildi. Mesimvrini gazetesine göre, Ege'deki Türk ve Yunan tatbikatları, ABD'nin bölgeye daimi olarak gönderdiği Cate St. George zırhlısının gözetiminde gerçekleştirilecek.

İki Türk diplomat, "İstenmeyen adam"

Dış Haberler Servisi- Beyaz Rusya (Belarusya) Dışişleri Bakanlığı, iki Türk diplomatla ilgili olarak "istenmeyen adam" kararı aldı.

TC'nin Minsk Büyükelçiliği'nde görevli iki idari atışenin "diplomatik statüleriyle bağdaşmayan faaliyetlerde buldukları" gerekçesiyle bu kararın alındığı bildirildi.

TC Dışişleri Bakanlığı ise, iki diplomata yönelik casusluk savlarının her türlü temelden yoksun olduğunu açıkladı.

TC Minsk Büyükelçiliği'nde görevli Oktay Demiryay ve Mehmet Bıçak, Beyaz Rusya Dışişleri Bakanlığı'nca "sanayi casusu" olarak nitelenmişti.

Fujimori tedirgin

Dış Haberler Servisi-Peru'da Devlet Başkanı Alberto Fujimori, Peru Komünist Partisi liderlerinden Oscar Ramirez Duran'ın başına 100 bin dolar (yaklaşık 3 milyar 500 milyon TL) ödül koydu.

Peru Komünist Partisi lideri Abimael Guzman 2 yıl önce esir düşmüş Callao Deniz Üssü'nde bulunan, yeraltındaki tek kişilik bir tecrit hücreesine atılmıştı. Başkan Gonzalo olarak da tanınan Guzman'ın yakalanmasında sonra, "PKP bitti!" türü safsatalar yayan Fujimori, son açıklamayla acizliğini itiraf etmiş oldu. Peru devleti, bu günlerde, çok sayıda PKP gerillasının kaçıp teslim olduğu yolunda yalanlarla propagandalar yapıyor.

Berlusconi'ye soruşturma

Dış Haberler Servisi- İtalya Başbakanı Silvio Berlusconi hakkında Temiz Eller Operasyonu çerçevesinde soruşturma açıldı. Berlusconi ise bir açıklama yaparak istifa etmeyeceğini bildirdi. Mart ayında iktidara gelen Forza İtalya partisinin 21 Kasım günü yapılan yerel seçimlerde tek başansız parti olması ve bütçe karşıtı gösteriler nedeniyle oldukça yıpranan Berlusconi'nin kardeşi de bu operasyona dahil edilmişti. Birader Berlusconi rüşvetçilikle suçlanmış ve tutuklanmıştı.

ÜLKE	İHRACAT (Milyar dolar)
Avustralya	43
Brunei	2
Kanada	141
Şili	10
Çin	92
Hong Kong	135
Güney Kore	84
Malezya	47
ABD	465
Endonezya	37
Japonya	363
Meksika	47
Yeni Zelanda	10
Papua Yeni Gine	2
Filipinler	11
Singapur	74
Tayvan	85
Tayland	37

"Büyük Sırbistan" için ilk adım

Dış Haberler Servisi- Gericisi Sırbistan ordusunun Bihac'ı ele geçirmesiyle, Bosna düştü. ABD Başkanı Clinton ve üst düzey yöneticilerinin "Sırbistan Konfederasyonu" fikrine yeşil ışık yakmasıyla, Sırp egemen sınıflarının "Büyük Sırbistan" düşlerinin önu açılmış oldu.

ABD "Bosna'da artık ne ABD'nin ne de NATO'nun askeri açıdan yapabileceği birşey kalmadı" açıklamasını yaparken, Bihac Belediye Başkanı Hamdija Kabiljagic şunları söyledi: "Bihac'taki soykırımı artık dünya kabul etmelidir. Birleşmiş Milletler bizi korumak istemiyor ve Sırp saldırganlığını da cezalandırmaya niyetli değil. Can güvenliğimizi sağlaması gereken BM,

adeta bizim korumamız altında."

Son haberlere göre, Bihac'a her 6 saniyede bir top mermisi düşüyor.

ABD'nin eski Yugoslavya Büyükelçisi Warren Zimmerman, "Büyük Sırbistan" hayali bu şekilde gerçekleşmeye başladı" derken, Clinton, Rusya Devlet Başkanı Boris Yeltsin'le işbirliği çabalarına girişti.

"Büyük Sırbistan" ABD ve Rusya desteğiyle adım adım inşa edilirken, Balkanlarda söz sahipliğini kimseye kaptırmayan Almanya'dan henüz ses çıkmadı. Önümüzdeki günlerde, Adriyatik Denizi açıklarındaki ABD gemilerinde beklenen 2 bin ABD askerinin karaya çıkması bekleniyor. Clinton ve Yeltsin arasındaki ilişki, her yıl 17 Kasım 1973'te Atina'daki Politeknik Üniversitesi'ni tank ve toparla bombardıman tutarak 40'a yakın öğrencinin yaşamını yitirmesine ve binlerce sinde yaralanmasına yol açmıştır. Bu katliam Yunan cuntasının sonu olmuştur. İşte, 17 Kasım 1973'ten bugüne her yıl Yunan komünist ve devrimcileri başta olmak üzere Yunan halkı Politeknik üreğini bir hayranlıkla kutlar.

Politeknik Katliamı'na protesto

Atina/Özgür Gelecek- 17 Kasım 1973 Yunanistan'da tarihi bir öneme sahiptir. 1960'larda Yunanistan'da giderek artan siyasi ve ekonomik kriz halkın tepkisine ve mücadelenin yükselmesine yol açmıştı. Gelişen sınıf mücadelesi, başta ABD emperyalizmi olmak üzere Yunan komprador kapitalizmini sarsmaktaydı. Bu sınıf mücadelesi karşısında ABD ve Yunan kompradorları çareyi bir darbeye buldular. 1967'de işbaşına gelen albaylar cuntası, Yunan halkının yiğit evlatları olan komünist ve devrimcileri katlederek, tutuklayarak, adalarda özel tutuklu kampları açarak vahşice katliamlara girişmişlerdi.

Yunan cuntasının uyguladığı bu sürgün ve katliamlar Yunan halkının kitlesel direnişiyle karşılaştı. En demokratik hakların dahi gasp edildiği bir dönemde aktif mücadele yürüten öğrenci gençlik, cuntanın bu vahşetine karşı seslerini yükselttiler. Faşist albaylar çetesi, gençliğin bu yükselen sesini bastırabilmek için 17 Kasım 1973'de Atina'daki Politeknik Üniversitesi'ni tank ve toparla bombardıman tutarak 40'a yakın öğrencinin yaşamını yitirmesine ve binlerce sinde yaralanmasına yol açmıştır. Bu katliam Yunan cuntasının sonu olmuştur. İşte, 17 Kasım 1973'ten bugüne her yıl Yunan komünist ve devrimcileri başta olmak üzere Yunan halkı Politeknik üreğini bir hayranlıkla kutlar.

renişin sembolü, emperyalizme, faşizme, gericiliğe karşı bir başkaldırı günü olarak anılır.

Bugün de, Yunanistan TKP (ML) taraftarları da KKE (ML) (Yunanistan Komünist Partisi-Marksist-Leninist) ile birlikte hareket ederek alanlardaki yerlerini almışlardır. TKP(ML) taraftarları "Politeknik Şehitleri Ölüm-süzdür!" TKP(ML) imzalı bir pankart ve bez üzerine işlemeli dünya proletaryasının beş büyük öğretmeninin portreleriyle enternasyonal dayanışmanın güzel bir örneğini sergiliyorlardı.

TKP(ML) taraftarlarının bir mesajı üniversite hoparlöründen okunarak, geniş kitleye iletildi. Mesajda, "Faşizm her yerde aynıdır. Yunanistan'da gelişen Yunan halkının mücadelesi komprador kapitalizmi sarstığından dolayı, halkların mücadelesi katliamlarla yok edilmeye çalışılmıştır. Fakat faşizmin her türlü baskısı ve katliamları kendi sonunu hazırlar." denildi.

Üçüncü günün sonunda Amerikan konsolosluğuna yürüyüş başlandı.

Bu yıl ki Politeknik yürüyüşüne, geçen yıllara nazaran daha büyük bir ilgi vardı. Yapılan yürüyüş on bine yakın kitle katıldı. Devlet bu kalabalığın görüntüsünü gizlemek için yer yer ana caddelerin lambalarını kapatmıştı.

Yürüyüşün yürüyüşü, o sırada tiken sığınaklar her yerde hazır.

Maoist gerillalar vurdu

Dış Haberler Servisi- Hindistan'da, Karimnager bölgesinin "güvenliğini" sağlamak için bölgeye giden polis aracı, Maoist gerillalar tarafından düşenen mayına çarptı. Hindistan devlet yetkilileri tarafından yapılan açıklamada, 16 polisin öldüğü bildirildi. Karimnager'in içinde bulunduğu Andra Pradesh eyaletinin polis yetkilileri tarafından yapılan açıklamada, gerillaların aynı yöntemle 3 yıl içinde 100 kişiyi öldürdükleri açıklandı. Polis, bu yüzden gerillaların kontrolü altındaki bölgelerde araç kullanmadıklarını da itiraf etti. 1960'lı yıllarda örgütlenen ve mücadeleye başlayan gerillalar, Naxalister olarak tanınıyorlar. Örgüt, 1-5 aralık tarihleri arasında yapılacak olan seçimleri boykot ettiklerini açıklamıştı.

Avrupa'da gösteriler

Dış Haberler Servisi- Atina'da Politeknik katliamı kınanırken, İtalya ve Slovakya'da da gösteriler yapıldı. İtalya'da, hükümetin, 1995 yılı bütçe açığını kapatma gereğiyle kamu harcamalarında kesinti yapması halk tarafından tepkiyle karşılandı. 17 kasım'da Floransa'da işçi ve öğrenciler tarafından St. Maria Novella istasyonu kapatıldı. Aynı gün 20 bin kişinin gösteri yaptığı kentte, sendikalar ve diğer kitle örgütleri dört saat genel grev yaptılar. Slovakya'nın başkenti Bratislava'da ise, binlerce öğrenci ülkedeki politik istikrarsızlığı protesto etti.

ETA çatıştı

Dış Haberler Servisi- İspanya'da, Bask bölgesinin bağımsızlığı için mücadele eden ETA militanlarıyla devlet güçleri arasında çatışma çıktı. Çatışmada kimliği ve hangi taraftan olduğu bildirilmeyen bir kişi ölürken, biri polis iki kişi de yaralandı. Öte yandan, ETA yöneticilerinden olduğu iddia edilen, Felix Alberto Lopez De La Calle, Fransız hükümeti tarafından tutuklandı. Tutuklama, Fransa'nın Toulon kentinde gerçekleşti. Bilindiği gibi geçtiğimiz aylarda, Fransa ile İspanya "teröre karşı" bir anlaşma yapmışlardı.

Yeni bir element bulundu

Dış Haberler Servisi- Almanya'nın Darmstadt kentinde bulunan bir araştırma merkezinde görevli bilim adamları, henüz adı konulmayan "Element 110" adlı bir element bulduklarını açıkladılar. Atom ağırlığı 269 olan elementin, bugüne kadar ortaya çıkarılan en ağır element olduğu bildirildi. Bilim adamları, ilk atomunu, kurşun ve nikel atomlarını çarpıştırarak oluşturdukları yeni elementin, dünyanın oluşumu konusunda yeni ipuçları sağlayacağını inandıklarını açıkladılar.

□ FİLİSTİN

FKÖ yine kan içti: 15 ölü

Dış Haberler Servisi- Yaser Arafat'ın, Gazze Şeridi'ndeki güvenlik güçlerinin hemen hepsi, bir zamanlar İsrail'e karşı savaşan ve savaşta deneyim kazanmış insanlardan oluşuyordu. Kasım ayının ortalarında, FKÖ yeni bir "düşmana" yöneldi: "İç düşman" Adeta İsrail'i işgalciler saldırıyordu. İslamcı militanlara karşı öldürücü silahlar pervasızca kullanıldı. Kanlı operasyon bittiğinde 15 Filistinli ölmüş, 200'ü hastaneleri doldurmuş, yüzlerce ise yaralı vaziyette barikatların arkalarında yığılıp kalmıştı.

Gazze Şeridi'nde bir iç savaş başlamıştı artık. Bu kanlı hesaplaşmaya, Arafat'ın yeni yasası damgasını vurmuştu. "Güvenlik" yasasıyla, silahlar bizzat Filistinli yurttaşlara çevrilmiş ve ateşlenmişti.

FKÖ, kendi otoritesini dayattıkça, Gazze Şeridi'ndeki isyan alevlenmeye doğru yol alıyor. Arafat'ın özerk yönetimi, İslamcı HAMAS ve İslami Cihad örgütlerini bir anda karşısına almak istemiyordu aslında. Fakat dinci örgütler, İsrail'in hala kontrol altında tuttuğu Batı Şeria'da eylemlerini yoğunlaştırınca, Arafat'ın kulağı İsrail tarafından çekildi. Bunun üzerine, FKÖ, Gazze Şeridi ve Şeria'da "yargılama hakkını" kullanmaya başladı. Tabii Filistinliler arasında tepkiler arttı.

Bu ayın başlarında, FKÖ'ye açıkça meydan okundu. İslami Cihad, ilkin, Arafat'ın güvenlik personeli tehdit etti. Sonra, bu örgütün bir bombacısı, 3 İsrail askerini havaya uçurdu. Bu arada İslami Cihad da boş durmadı. Gazze Şeridi'nde yürüyen İslami Cihadçılar, ellerinde tüfeklerini sallayarak gösteri yaptılar. Filistinli Adalet Bakanı Fereih Abu Middain, militanların "çizmeyi aşlığını" duyurdu. Filistin yönetimi izinsiz gösteri yapmayı yasakladı ve 200'e yakın İslami Cihad üyesini tutukladı.

Katliam ise, 18 kasım cuma günü yapıldı. Gazze Şeridi'ndeki Filistin Camii'nde ibadet eden insanlar, Arafat'ın askerleri tarafından uyarıldılar. Yaklaşık 50 Filistinli polis ve asker çevreyi sardı. Sloganlar eşliğinde radyo yayınıyla, 4 araçtan yapılan anonslarla gözdağı veriliyordu. Zira, Gazze Şeridi radikal İslamcıların adeta merkezidi ve camidekiler son tutuklamaları protesto etmeye hazırlanıyorlardı.

16 kasım günü, Gazze Şeridi'ndeki Filistin Camii'nden çıkan kalabalığa Filistin polisi tarafından pervasızca ateş edildi. Bilanço: 15 ölü ve 200 yaralı.

lamcıların adeta merkezidi ve camidekiler son tutuklamaları protesto etmeye hazırlanıyorlardı.

Görgü şahitlerine göre, ibadetten sonra biri "Allahu Ekber!" diye bağırdı. Karşılık olarak camideki 2 bin kişi, slogan şeklinde bunu tekrarladı. Camiden çıkan gençler, Filistinli güvenlik güçlerine taş attılar ve bir asker kafasından yaralandı. Polis ise, şu anonsu yapıyordu; "Eğer bir memurun yaralandığını görürsek, ateş ederiz!" Filistinli yönetime göre ilkin militanlar

ateş açtı ama görgü tanıkları bu iddiayı yalanlıyorlar. Fakat her iki kesimin açıklamalarına göre, isyancılar iki polis arabasını yaktılar ve resmi açıklamalara göre bir polis öldü.

Aslında, polis, bu katliama hazırlıklı gelmişti. Olay, rastlantı veya ani bir tepki sonucu ortaya çıkmadı. Camideki katliamdan önce, buraya gönderilen polisler briefing verilmemiş. Bir polis, olayı şöyle anlatıyor: "HAMAS taraftarlarının provokator olduğunu, Filistin yönetimine karşı büyük kin besledikleri ve özerkliği imha amacıyla olduklarını konuştuk" Ekliyor: "O gün, camiye gittiğimizde öfkeden kıpkırmızıydık."

Çatışmalar, aniden, Gazze Şeridi'nin diğer bölümlerine yayıldı. Yetkililer faydasız bir sokağa çıkma yasağı ilan ettiler. Faydasızdı çünkü, halk onları dinlemiyordu. HAMAS ve İslami Cihad destekçileri; sokakları doldurarak, Arafat karşıtı türükle söylediler ve yönetimi tehdit eden sloganlar attılar. Yürüyüşçülerden bir grup, Arafat'ın askeri karakollarından birine saldırdı ve etraftaki çitlerin bir kısmını imha etti. İsyancılar, Arafat ve onun takipçilerinin İsrail'in yardakçısı olduklarını tekrarlıyor ve intikam yeminleri ediyorlardı. Bir savaşçının cenaze töreninde de, gün geçtikçe popülerleşen "Oy Arafat, Oy Arafat, Sedat'ı Öldürmüştü Cihad" türküsü söylendi. Bilindiği gibi Mısır devlet başkanlarından Enver Sedat, 1981'de dinciler tarafından öldürülmüştü.

Bütün bunlar olurken, Arafat'ın emniyet güçlerinde de çözümler oluyordu. Gazze Şeridi'ndeki kontrol noktasında görevli bir asker olay günü şunları söylüyor: "Bugün, biz, bütün Filistinlilere, HAMAS'ın hakkımızda söylediklerinin doğru olduğunu ispatladık. Evet, biz, HAMAS'ın dediği gibi 'İsrail'in elinde bir ale-tiz.'" Görgü tanıklarının anlatımına göre ise, bir Filistinli polis, meslektaşlarını halka ateş açtığını gö-

rünce, şapkasını ve ceketini atarak kalabalığa doğru "Ben onlardan değilim" diye haykırmıştı.

Gazze Şeridi'nde faaliyet gösteren İslamcı örgütler, anti emperyalist, demokratik ve ulusalcı görüşlere sahip olmalarına rağmen, bu yönleri tali kalıyor. Esasta gerici yönleri ağır basan bu örgütlerin amacı, FKÖ ve İsrail ile silahlı pazarlıklar yaparak, özerk yönetimde ağırlıklı söz sahibi olmak. Nitekim, bu uzlaşmacı yönlerini, katliamdan sonra sergilediler. Halk, protesto gösterilerini henüz bitirmemişken, dinci örgütlerin tümü, halkı "sükunete" davet ettiler ve FKÖ ile görüşme talebinde bulundular.

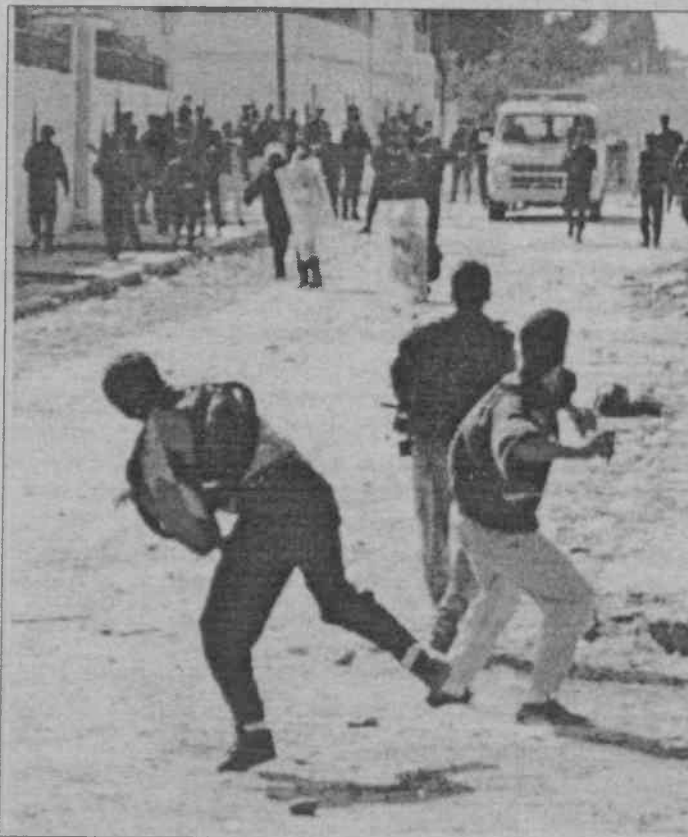
Gazze Şeridi'nde, İslamcı militanların etkisi gittikçe büyüyor. Ama bunun nedeni, verilen silahlı pazarlık mücadelesinden çok, bölgenin nesnel ve öznel şartlarından kaynaklı.

Örneğin, bağımsız bir ekonomi inşası amacını zaten taşımayan FKÖ, umduğu yabancı yardımları alamıyor. Yabancı şirketler, "Arafat, para için kredi sistemi yaratana kadar" yardım etmeyeceklerini açıkladılar.

Gazze'de ekonomik durum oldukça berbat.

İsrail'de "dinci militanların terörü- ne karşı önlem" adı altında, günlük olarak sınırlı geçip çalışmaya gelen Filistinli işçi sayısında sınırlamaları gitti. İşsizlik, açlık batağında çırpınan Filistinliler, bütün bunlara İsrail'in polisliğini üstlenen FKÖ'nün zulmü de eklenince, isyan etmeye başladılar. Tabii bu isyan, Ortadoğu'da kırılması zor bir metafizik tefsife, yani dini motiflerle dile getiriliyor. Böylece İslami Cihad ve HAMAS da gittikçe kitleselleşiyor.

ABD'yi "Dünyanın en büyük şeytani" ilan eden Afgan mücahidleri; onunla uzlaşmakta duraksamamışlardı. Bugün Afganistan'da Rusya adına konuşan mücahidler de var. Bu örnek hatırlandığında Filistin halkı için Maoist bir örgütlenmenin gerekliliği anlaşılacaktır.

Eskiden bu tür resimlerde, taş atan Filistinli gençlerin karşısında İsrail'i işgalciler olurdu. Şimdi Filistin polisi onları yaralıyor.